KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KAL:n lehti — 17:s vuosikerta

Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 73 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Tiistaina maaliskuun 30 p:nä

Vanha loosunki tekniikan valtaamisesta, mikä vastasi Shahtin aikojen kautta, on täydennettävä uudella loosungilla kaaderien poliittisesta kasvattamisesta, bolshevismin valtaamisesta ja poliittisen herkkäuskoisuutemme likvidoimisesta, loosungilla, joka täysin vastaa nykyään elettävää kautta.

(Toveri STALININ selostuksesta NKP(b):n KK:n pleenumissa maaliskuun 3 päivänä v. 1937)

Puoluetyön puutteellisuuksista sekä trotskilaisten ja muiden kaksinaamaisten likvidoimisen toimenpiteistä

Toveri STALININ selostus NKP(b):n KK:n pleenumissa maaliskuun 3 p:nä v. 1937

Toverit!

Pleenumissa kuulluista selostuksista ja niiden johdosta käytetyistä puhevuoroista näkyy, että me olemme tässä tekemisissä seuraavien kolmen perustosiasian kanssa.

Ensinnäkin, ulkovaltioiden agenttien tuholais- ja diversiospionityö, joiden joukossa trotskilaiset näyttelivät verrattain aktiivista osaa, on vississä määrin koskettanut kaikkia tai miltei kaikkia järjestöjämme, niin taloudellisia kuin myöskin administratiivisia ja puoluejärjestöjämme.

Toiseksi, ulkovaltioiden agentit, siinä luvussa trotskilaiset, tunkeutuivat ei ainoastaan alempiin järjestöihin, vaan myöskin eräille vastuunalaisille paikoille.

Kolmanneksi, eräät johtavat toverimme, niin keskuksessa kuin myöskin paikkakunnilla, eivät ainoastaan olleet näkemättä näiden tuholaisten, diversanttien, spionien ja murhaajien todellisia kasvoja, vaan osottautuivat siinä määrin huolettomiksi, hyväsydämisiksi ja naiveiksi, että usein itse edistivät ulkovaltioiden agenttien tunkeutumista yksille tai toisille vastuunalaisille paikoille.

Tällaisia ovat ne kolme kiistatonta tosiasiaa, jotka luonnollisesti johtuvat selostuksista ja niiden johdosta käytetyistä puhevuoroista.

I.

Poliittinen huolettomuus

Millä on selitettävissä se, että johtavat toverimme, joilla on kaikenlaisia puoluevastaisia ja sovettivastaisia virtauksia vastaan käydyn taistelun rikas kokemus, osottautuivat tässä tapauksessa niin naiveiksi ja sokeiksi, että eivät kyenneet huomaamaan kansan vihollisten todellisia kasvoja, eivät kyenneet tuntemaan susia lampaan nahassa, eivät kyenneet repäisemään heiltä naamaria?

Voidaanko väittää, että SSTL:n alueella toimivien ulkovaltioiden agenttien tuholais- ja diversio-spionityö voi olla meille jotain odottamatonta ja ennennäkemätöntä? Ei, tätä ei voida väittää. Tästä puhuvat tuholaisteot kansantalouden eri aloilla viimeisten 10 vuoden aikana, alkaen Shahtin kaudesta, teot, jotka on esitetty virallisissa dokumenteissa.

Voidaanko väittää, että viimeaikana ei meillä ole ollut minkäänlaisia varottavia signaaleja ja varottavia osoituksia fasismin trotskilais-zinovjevilaisten agenttien tuholais-, spioni- tai terroristisesta toiminnasta? Ei, tätä ei voida väittää. Tällaisia signaaleja on ollut ja bolsheviikeilla ei ole oikeutta unohtaa niitä.

Toveri Kirovin katala murha oli ensimmäinen vakava varoitus, joka puhui siitä, että kansan viholliset tulevat käyttäytymään kaksinaamaisesti ja kaksinaamaisesti käyttäytyen tulevat maskeerautumaan bolsheviikiksi, puolueihmiseksi, päästäkseen luottamukseen ja avatakseen itselleen pääsyn järjestöihimme.

"Leningradin keskuksen" oikeusprosessi, samoin kuin "Zinovjevin—Kamenevin" oikeusprosessi, antoi uuden perustelun opetuksille, jotka johtuvat toveri Kirovin katalan murhan tosiasiasta.

"Zinovjevilais-trotskilaisen blokin" oikeusprosessi laajensi edellisten prosessien opetuksia, osoittaen silminnähtävästi, että zinovjevilaiset ja trotskilaiset yhdistävät ympärilleen kaikki vihamieliset porvarilliset ainekset, että he ovat muuttuneet Saksan poliisiohranan spioni- ja diversioterroristiseksi agentuuriksi, että kaksinaamaisuus ja maskeeraus on zinovjevilaisten ja trotskilaisten ainoa keino tunkeutua järjestöihimme, että valppaus ja poliittinen tarkkanäköisyys ovat kaikkein varmin keino tällaisen tunkeutumisen ehkäisemiseksi, zinovjevilais-trotskilaisen rosvojoukkion likvidoimiseksi.

Tammikuun 18 päivänä v. 1935 antamassaan suljetussa kirjeessä NKP(b):n Keskuskomitea toveri Kirovin katalan murhan johdosta päättävästi varotti puoluejärjestöjä poliittisesta hyväsydämisyydestä ja poroporvarillisesta töllistelystä. Suljetussa kirjeessä sanotaan:

"On tehtävä loppu opportunistisesta hyväsydämisyydestä, joka on lähtöisin siitä virheellisestä edellytyksestä, että voimiemme kasvun mukaan vihollinen muka tulee yhä kesymmäksi ja sävyisämmäksi. Tällainen edellytys on perinjuurin väärä. Se on oikeistoukloonin röyhtäys, ukloonin, joka vakuuttaa kaikille ja kaikessa, että viholliset tulevat hiljalleen ryömimään sosialismiin, että niistä loppujen lopuksi tulee oikeita sosialisteja. Bolsheviikkien asia ei ole levätä laakereilla ja töllistellä. Me emme tarvitse hyväsydämisyyttä, vaan valppautta, todellista bolshevistista revolutsioonista valppautta. On muistettava, että mitä toivottomampi on vihollisten asema, sitä halukkaammin ne tarttuvat äärimmäisiin keinoihin, sellaisten ainoina keinoina, jotka ovat tuomitut häviöön taistelussaan sovettivaltaa vastaan. Tämä on muistettava ja oltava valppaina".

Heinäkuun 29 päivänä v. 1936 antamassaan suljetussa kirjeessä trotskilais-zinovjevilaisen blokin spioni-terroristisen toiminnan johdosta NKP(b):n Keskuskomitea jälleen kutsui puoluejärjestöjä maksimaaliseen valppauteen, kykyyn tuntea kansan viholliset, olivatpa ne maskeerautuneet miten hyvin tahansa. Suljetussa kirjeessä sanotaan:

"Nyt, kun on todistettu, että trotskilais-zinovjevilaiset hylkiöt taistelussa sovettivaltaa vastaan yhdistävät kaikki maamme työtätekevien julmimmat ja vannoutuneimmat viholliset — spionit, provokaattorit, diversantit, valkokaartilaiset, kulakit jne., kun yhtäältä näiden ainesten ja toisaalta trotskilaisten ja zinovjevilaisten väliltä ovat hävinneet kaikki rajat — on kaikkien puoluejärjestöjemme, puolueen kaikkien jäsenten ymmärrettävä, että kommunistien valppaus on välttämätöntä joka alalla ja joka tilanteessa. Nykyisissä olosuhteissa tulee jokaisen bolsheviikin riistämättömänä ominaisuutena olla kyky tuntea puolueen vihollinen, olipa se maskeerautunut miten hyvin tahansa".

Siis, signaaleja ja varoituksia on ollut.

Mihin kutsuivat nämä signaalit ja varoitukset?

Ne kutsuivat siihen, että puolue-organisatsiotyön heikkous on likvidoitava ja puolue muodostettava voittamattomaksi linnoitukseksi, johon ei voisi tunkeutua yksikään kaksinaamainen.

Ne kutsuivat siihen, että puolue-poliittisen työn aliarvioinnista on tehtävä loppu ja tehtävä ratkaiseva käänne tällaisen työn kaikinpuolisen voimistamisen suuntaan, poliittisen valppauden voimistamisen suuntaan.

Mutta kuinka on ollut? Tosiasiat ovat osoittaneet, että toverimme ottivat vastaan signaalit ja varoitukset enemmän kuin vaikeasti.

Tästä kaunopuheisesti puhuvat kaikille tunnetut tosiasiat puoluedokumenttien tarkastus- ja vaihtokamppailun alalta.

Millä on selitettävissä, että nämä varoitukset ja signaalit eivät saaneet tarvittavaa tehoa?

Millä on selitettävissä, että puoluetoverimme, huolimatta heidän sovettivastaisia aineksia vastaan käymänsä taistelun kokemuksista, huolimatta kokonaisesta joukosta varoittavia signaaleja ja varoittavia osoituksia, osottautuivat poliittisesti likinäköisiksi kansan vihollisten tuholais- ja spioni-diversiotyön edessä?

Ovatko kenties puoluetoverimme tulleet huonommiksi kuin olivat ennen, tulleet vähemmän tietoisiksi ja kurinalaisiksi? Ei, tietenkään ei!

Ehkempä he ovat alkaneet rappeutua? Taaskaan ei! Tällaisella olettamuksella ei ole minkäänlaista perustetta.

Miten sitten on asia? Mistä tällainen töllistely, huolettomuus, hyväsydämisyys, sokeus?

Asia on niin, että puoluetoverimme, viehättyneinä taloudellisiin kamppailuihin ja suunnattomiin saavutuksiin taloudellisen rakennustyön rintamalla yksinkertaisesti unohtivat eräät sangen tärkeät tosiasiat, joita bolsheviikeilla ei ole oikeutta unohtaa. He unohtivat yhden perustosiasian SSTL:n kansainvälisen aseman alalta eivätkä huomanneet kahta sangen tärkeätä tosiasiaa, joilla on suoranainen suhde nykyisiin tuholaisiin, spioneihin, diversantteihin ja murhaajiin, jotka suojaavat itseänsä puoluekirjalla ja maskeerautuvat bolsheviikiksi.

II.

Kapitalistinen ympäröinti

Mitä ovat ne tosiasiat, jotka puoluetoverimme ovat unohtaneet tai joita he yksinkertaisesti eivät ole huomanneet?

He unohtivat sen, että sovettivalta on voittanut ainoastaan yhdellä kuudesosalla maailmaa, että kapitalististen valtioiden alueet käsittävät viisi kuudesosaa maailmaa. He unohtivat, että Sovettiliitto on kapitalistisen ympäröinnin tilanteessa. Meillä on tullut tavaksi lörpötellä kapitalistisesta ympäröinnistä, mutta ei haluta syventyä siihen, mitä tämä kapitalistinen ympäröinti on. Kapitalistinen ympäröinti — se ei ole tyhjä fraasi, se on sangen reaalinen ja epämiellyttävä ilmiö. Kapitalistinen ympäröinti — se merkitsee sitä, että on olemassa yksi maa, Sovettiliitto, joka on pystyttänyt kotonaan sosialistisen järjestyksen ja sitäpaitsi on paljon maita — porvarilliset maat, jotka jatkavat kapitalistista elintapaa ja jotka ympäröivät Sovettiliittoa, odottaen tilaisuutta, saadakseen hyökätä sen kimppuun, musertaakseen sen tahi ainakin — murtaakseen sen mahdin ja heikentääkseen sitä.

Tämän perustosiasian toverimme unohtivat. Mutta nimenomaan sehän määrääkin keskinäissuhteiden perustan kapitalistisen ympäröinnin ja Sovettiliiton välillä.

Ottakaamme esimerkiksi porvarilliset valtiot. Naivit ihmiset saattavat ajatella, että niiden välillä on olemassa erikoisen ystävälliset suhteet samantyyppisinä valtioina. Mutta näin saattavat ajatella ainoastaan naivit ihmiset. Mutta todellisuudessa niiden väliset suhteet ovat enemmän kuin kaukana ystävällisistä suhteista. On todistettu, että niinkuin kaksi kertaa kaksi on neljä, niin porvarilliset valtiot lähettelevät toistensa selkäpuolelle spionejaan, tuholaisiaan, diversanttejaan, vieläpä joskus murhaajiakin, antavat näille tehtävän tunkeutua näiden valtioiden virastoihin ja tuotantolaitoksiin, muodostaa siellä verkostonsa ja "tarpeentullen" — räjäyttää niiden selkäpuolet, heikentääkseen niitä ja murtaakseen niiden mahdin. Näin on asia nykyaikana. Näin oli asia ennenkin. Ottakaamme esimerkiksi valtiot Napoleon I ajan Europassa. Silloin Ranska vilisi täynnään venäläisten, saksalaisten, itävaltalaisten, englantilaisten leiristä tulleita spioneja ja diversantteja. Ja päinvastoin, Englannilla, Saksan valtioilla, Itävallalla, Venäjällä oli silloin selkäpuolellaan ainakin yhtä suuri määrä ranskalaisesta leiristä tulleita spioneja ja diversantteja. Englannin agentit järjestivät kaksi kertaa murhayrityksen Napoleonia vastaan ja useita kertoja nostattivat Ranskassa Vendéen talonpojat Napoleonin hallitusta vastaan. Mutta minkälainen oli Napoleonin hallitus? Porvarillinen hallitus, joka kuristi Ranskan revolutsion ja säilytti ainoastaan revolutsion ne tulokset, jotka olivat edullisia suurporvaristolle. Ei kannata puhuakaan siitä, että Napoleonin hallitus ei jäänyt velkaa naapureilleen ja samoin oli ryhtynyt diversiotoimenpiteisiinsä. Näin oli ennen, 130 vuotta sitten. Näin on asia nyt, 130 vuoden kuluttua Napoleon I jälkeen. Nykyään Ranska ja Englanti vilisevät täynnään saksalaisia spioneja ja diversantteja ja päinvastoin Saksassa vuorostaan toimivat englantilais-ranskalaiset spionit ja diversantit. Amerika vilisee täynnään japanilaisia spioneja ja diversantteja ja Japani — amerikalaisia.

Tällainen on porvarillisten valtioiden välisten suhteiden laki.

Kysytään, miksi porvarillisten valtioiden pitäisi suhtautua sosialistiseen sovettivaltioon lempeämmin ja ystävällisemmin kuin oman tyyppisiinsä porvarillisiin valtioihin? Miksi niiden pitäisi lähettää Sovettiliiton selkäpuolelle vähemmän spioneja, tuholaisia, diversantteja ja murhaajia kuin mitä ne lähettävät niille sukulaissuhteissa olevien porvarillisten valtioiden selkäpuolille? Mistä te tämän olette ottaneet? Eikö marxismin näkökanalta ole oikeammin edellyttää, että Sovettiliiton selkäpuolille porvarilliset valtiot lähettävät kaksi ja kolme kertaa enemmän tuholaisia, spioneja, diversantteja ja murhaajia kuin minkä porvarillisen valtion selkäpuolille hyvänsä?

Eikö ole selvää, että niinkauan, kun tulee olemaan kapitalistinen ympäröinti, meillä tulee olemaan tuholaisia, spioneja, diversantteja ja murhaajia, joita ulkovaltioiden agentit lähettelevät selkäpuolillemme?

Tämän kaiken unohtivat puoluetoverimme ja unohdettuaan sen, osottautuivat yllätetyiksi.

Juuri siksi japanilais-saksalaisen poliisiohranan trotskilaisten agenttien spioni-diversiotyö osottautui eräille tovereillemme täydelliseksi yllätykseksi

III.

Nykyinen trotskilaisuus

Edelleen. Taistellessaan trotskilaisia agentteja vastaan puoluetoverimme eivät huomanneet, eivät nähneet, että nykyinen trotskilaisuus ei ole enää sitä, mitä se oli, sanokaamme, 7—8 vuotta sitten, että trotskilaisuudessa ja trotskilaisissa on tänä aikana tapahtunut vakava evolutsio, joka on perinjuurin muuttanut trotskilaisuuden muodon, että tämän vuoksi on myöskin taistelua trotskilaisuutta vastaan, taistelumetoodeja sitä vastaan muutettava perinjuurin. Puoluetoverimme eivät huomanneet, että trotskilaisuus on lakannut olemasta poliittinen virtaus työväenluokassa, että poliittisesta virtauksesta työväenluokassa, jota se oli 7—8 vuotta sitten, trotskilaisuus on muuttunut ulkovaltioiden vakoiluelimien antamien tehtävien mukaan toimivien tuholaisten, diversanttien, spionien ja murhaajien raivokkaaksi ja periaatteettomaksi bandiksi.

Mitä on poliittinen virtaus työväenluokassa? Poliittinen virtaus työväenluokassa — se on sellainen ryhmä tai puolue jolla on määrätty poliittinen fysionomiansa, platformunsa, ohjelmansa, joka ei peitä eikä voi peittää työväenluokalta katsantokantojaan, vaan päinvastoin, propageeraa katsantokantojaan avoimesti ja rehellisesti, työväenluokan silmäin edessä, joka ei pelkää näyttää työväenluokalle poliittisia kasvojaan, ei pelkää demonstreerata työväenluokan edessä todellisia päämääriään ja tehtäviään, vaan päinvastoin, avatuin kypärinsilmukoin menee työväenluokkaan, vakuuttaakseen sille katsantokantojensa oikeellisuuden. Ennen, 7—8 vuotta sitten, trotskilaisuus oli yksi tällainen poliittinen virtaus työväenluokassa, tosin leninisvastainen ja siksi syvästi virheellinen, mutta kuitenkin poliittinen virtaus.

Voidaanko sanoa, että nykyinen trotskilaisuus, sanokaamme vuoden 1936 trotskilaisuus, on poliittinen virtaus työväenluokassa? Ei, sitä ei voida sanoa. Miksi? Siksi, että nykyiset trotskilaiset pelkäävät näyttää työväenluokalle todellisia kasvojaan, pelkäävät paljastaa sille todellisia päämääriään ja tehtäviään, huolellisesti peittävät työväenluokalta poliittisen fysionomiansa, peläten, että jos työväenluokka saa tietää heidän todelliset aikeensa, niin se kiroaa heidät vieraina ihmisinä ja ajaa heidät pois luotaan. Tällä oikeastaan onkin selitettävissä, että trotskilaisen työn perusmetoodina ei nykyään ole katsantokantojensa avoin ja rehellinen propaganda työväenluokan keskuudessa, vaan katsantokantojensa maskeeraus, vastustajiensa katsantokantojen matelevainen ja luikkimainen ylistely, omien katsantokantojensa farisealainen ja teeskennelty tallaaminen lokaan.

Vuoden 1936 oikeusprosessissa, jos muistatte, Kamenev ja Zinovjev päättävästi kielsivät heillä olevan minkäänlaista poliittista platformua. Heillä oli täydellinen mahdollisuus esittää oikeusprosessissa poliittinen platformunsa. He eivät kuitenkaan sitä tehneet, julistaen, että heillä ei ole minkäänlaista poliittista platformua. Ei voi olla epäilystä siitä, etteivätkö he molemmat valehdelleet, kieltäessään heillä olevan platformua. Nyt jopa sokeatkin näkevät, että heillä oli poliittinen platformunsa. Mutta miksi he kielsivät heillä olleen minkäänlaista poliittista platformua? Siksi, että he pelkäsivät paljastaa todellisia poliittisia kasvojaan, he pelkäsivät demonstreerata todellista platformuaan, joka oli kapitalismin restauratsio SSTL:ssa, peläten, että tällainen platformu herättää inhoa työväenluokassa.

Oikeusprosessissa v. 1937 Pjatakov, Radek ja Sokoljnikov asettuivat toiselle tielle. He eivät kieltäneet sitä, että trotskilaisilla ja zinovjevilaisilla on poliittinen platformu. He tunnustivat heillä olevan vissin poliittisen platformun, tunnustivat ja paljastivat sen tunnustuksissaan. Mutta paljastivat sen ei siksi, että olisivat kutsuneet työväenluokkaa, kutsuneet kansaa tukemaan trotskilaista platformua, vaan kirotakseen ja leimatakseen sen kansanvastaiseksi ja antiproletaariseksi platformuksi. Kapitalismin restauratsio, kolhoosien ja sovhoosien likvidoiminen, eksploatatsiosysteemin palauttaminen, liitto Saksan ja Japanin fasististen voimien kanssa sodan jouduttamiseksi Sovettiliittoa vastaan, taistelu sodan puolesta ja rauhanpolitiikkaa vastaan, Sovettiliiton alueellinen paloittelu, luovuttaen saksalaisille Ukraina ja japanilaisille Primorie, Sovettiliiton sotilaallisen tappion valmistelu siltä varalta, että vihollisvaltiot hyökkäävät sen kimppuun ja näiden tehtävien saavuttamisen keinona — tuholaisuus, diversio, individuaalinen terrori sovettivallan johtajia vastaan, spionaashi japanilais-saksalaisten fasististen voimien hyväksi — sellainen on Pjatakovin, Radekin ja Sokoljnikovin paljastama nykyisen trotskilaisuuden poliittinen platformu. Ymmärrettävää on, että tällaista platformua eivät trotskilaiset voineet olla salaamatta kansalta, työväenluokalta. Ja he salasivat sen ei ainoastaan työväenluokalta, vaan myöskin trotskilaiselta joukolta, eikä ainoastaan trotskilaiselta joukolta, vaan vieläpä johtavalta trotskilaiselta huippukerrokseltakin, jonka muodosti 30—40 henkilöä käsittänyt pieni ihmisryhmä. Kun Radek ja Pjatakov vaativat Trotskilta lupaa kutsua koolle trotskilaisten pienen, 30—40 henkilöä käsittävän konferenssin tämän platformun luonteen informeeraamista varten, niin Trotskij kielsi sen heiltä, sanoen, että on epätarkoituksenmukaista puhua platformun todellisesta luonteesta edes pienelle trotskilaisten ryhmälle, koska sellainen "operatsio" saattaa aiheuttaa hajaannuksen.

"Poliittiset toimihenkilöt", jotka peittävät katsantokantansa, platformunsa ei ainoastaan työväenluokalta, vaan trotskilaiselta joukoltakin, eikä ainoastaan trotskilaiselta joukolta, vaan trotskilaisten johtavalta huippukerrokseltakin — sellainen on nykyisen trotskilaisuuden fysionomia.

Mutta tästä johtuu, että nykyistä trotskilaisuutta ei voida enää nimittää poliittiseksi virtaukseksi työväenluokassa.

Nykyinen trotskilaisuus ei ole poliittinen virtaus työväenluokassa, vaan tuholaisten, diversanttien, vakoilijoiden, spioonien, murhaajien periaatteeton ja aatteeton bandi, ulkovaltioiden vakoiluelimien palkkaamina toimivien työväenluokan vannoutuneiden vihollisten bandi.

Tällainen on trotskilaisuuden evolutsion kiistämätön tulos viimeisten 7—8 vuoden aikana.

Tällainen ero on aikaisemman trotskilaisuuden ja nykyisen trotskilaisuuden välillä.

Puoluetoveriemme virhe on siinä, että he eivät huomanneet tätä syvää eroa aikaisemman trotskilaisuuden ja nykyisen trotskilaisuuden välillä. He eivät huomanneet, että trotskilaiset ovat jo kauan sitten lakanneet olemasta aatteellisia ihmisiä, että trotskilaiset ovat jo kauan sitten muuttuneet maantierosvoiksi, jotka pystyvät minkälaiseen iljettävyyteen tahansa, pystyvät kaikkeen inhottavuuteen aina spionaashiin ja synnyinmaansa suoranaiseen pettämiseen asti, voidakseen vain vahingoittaa sovettivaltiota ja sovettivaltaa. He eivät huomanneet tätä eivätkä siksi kyenneet aikanaan uudestijärjestäytymään, käydäkseen taistelua trotskilaisia vastaan uudella tavalla, päättäväisemmin.

Juuri siksi trotskilaisten inhot-

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Toveri STALININ selostus NKP(b):n KK:n pleenumissa

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

tavuudet viimeisten vuosien aikana olivat eräille puoluetovereillemme täydellinen yllätys.

Edelleen, lopuksi puoluetoverimme eivät huomanneet sitä, että yhtäältä nykyisten tuholaisten ja diversanttien, joiden joukossa fasismin trotskilaiset agentit näyttelevät verrattain aktiivista osuutta, ja toisaalta Shahtin kauden tuholaisten ja diversanttien välillä on oleellinen ero.

Ensinnäkin. Shahtilaiset ja teollisuuspuoluelaiset olivat meille avoimesti vieraita ihmisiä. Suurimmalta osalta he olivat entisiä tuotantolaitosten omistajia, entisiä johtajia vanhojen isäntien aikana, vanhojen osakeyhtiöiden entisiä yhtiökumppaneita tai yksinkertaisesti vanhoja porvarillisia spesialisteja, meille avoimesti poliittisesti vihamielisiä. Kukaan meidän ihmisistämme ei epäillyt näiden herrojen todellisia poliittisia kasvoja. Eivätkä itse shahtilaisetkaan salanneet vihamielistä suhdettaan sovettijärjestelmää kohtaan. Tätä samaa ei voida sanoa nykyisistä tuholaisista ja diversanteista, trotskilaisista. Nykyiset tuholaiset ja diversantit, trotskilaiset — he ovat suurimmalta osalta puolueeseen kuuluvia ihmisiä, puoluekirja taskussa — siis muodollisesti ei vieraita ihmisiä. Kun vanhat tuholaiset kulkivat meidän ihmisiämme vastaan, niin uudet tuholaiset päinvastoin imartelevat meidän ihmisiämme, kehuvat meidän ihmisiämme, matelevat heidän edessään, päästäkseen luottamukseen. Kuten näette, ero on oleellinen.

Toiseksi. Shahtilaisten ja teollisuuspuoluelaisten voima oli siinä, että suuremmassa tai pienemmässä määrin heillä oli välttämättömät teknilliset tiedot, kun taas meidän ihmisemme, joilla ei ollut näitä tietoja, olivat pakoitettuja ottamaan heiltä oppia. Tämä seikka antoi Shahtin kauden tuholaisille suuren etuisuuden, antoi heille mahdollisuuden tehdä tuhotyötä vapaasti ja esteettömästi, antoi heille mahdollisuuden teknillisesti pettää meidän ihmisiämme. Sitä ei ole nykyisiin tuholaisiin, trotskilaisiin nähden. Nykyisillä tuholaisilla ei ole minkäänlaisia teknillisiä etuisuuksia meidän ihmisiimme nähden. Päinvastoin, teknillisesti ovat meidän ihmisemme valmentuneempia kuin nykyiset tuholaiset, kuin trotskilaiset. Shahtin kaudesta meidän päiviimme kuluneena aikana on meillä kasvanut kymmeniä tuhansia teknillisesti todella valmentuneita bolshevistisia kaadereita. Voitaisiin mainita tuhansia ja kymmeniä tuhansia teknillisesti kasvaneita bolshevistisia johtajia, joihin verrattuna kaikki nämä Pjatakovit ja Livschitzit, Shestovit ja Boguslavskit, Muralovit ja Drobnisit ovat pelkkiä lörpöttelijöitä ja alokkaita teknillisen valmennuksen kannalta katsoen. Missä sitten tässä tapauksessa on nykyisten tuholaisten, trotskilaisten voima? Heidän voimansa on puoluekirjassa, puoluekirjan omistamisessa. Heidän voimansa on siinä, että puoluekirja antaa heille poliittisen luottamuksen ja avaa heille pääsyn kaikkiin laitoksiimme ja järjestöihimme. Heidän etuisuutensa on siinä, että omistaessaan puoluekirjat ja tekeytyen sovettivallan ystäviksi, he pettivät ihmisiämme poliittisesti, käyttivät väärin luottamusta, tekivät tuhotyötä hiljaisuudessa ja paljastivat valtiosalaisuuksiamme Sovettiliiton vihollisille. Poliittiselta ja moraaliselta arvoltaan epäilyksenalainen "etuisuus", mutta kuitenkin "etuisuus". Tällä "etuisuudella" onkin oikeastaan selitettävissä se seikka, että puoluekirjan omistavina ihmisinä trotskilaiset tuholaiset, joilla oli pääsy kaikkiin paikkoihin laitoksissamme ja järjestöissämme, osottautuivat suoranaiseksi löydöksi ulkovaltioiden vakoiluelimille.

Eräiden puoluetoveriemme virhe on siinä, että he eivät huomanneet, eivät ymmärtäneet koko tätä eroa vanhojen ja uusien tuholaisten välillä, shahtilaisten ja trotskilaisten välillä ja ollen huomaamatta tätä, eivät kyenneet aikanaan uudestijärjestäytymään, käydäkseen taisteluun uusia tuholaisia vastaan uudella tavalla.

IV.

Taloudellisten menestysten varjopuolet

Tällaisia ovat ne perustosiasiat kansainvälisen ja sisäisen asemamme alalla, jotka useat puoluetoverimme unohtivat ja joita eivät huomanneet.

Juuri siksi meidän ihmisemme joutuivat viimeisten vuosien tapahtumien yllättämiksi tuholaisuuden ja diversioiden osalta.

Voidaan kysyä: miksi meidän ihmisemme eivät huomanneet kaikkea tätä, miksi he unohtivat kaiken tämän?

Mistä tuli kaikki tämä unohtuvaisuus, sokeus, huolettomuus, hyväsydämisyys?

Eikö se ole elimellinen pahe ihmistemme työssä?

Ei, se ei ole elimellinen pahe. Se on väliaikainen ilmiö, joka voidaan nopeasti likvidoida, kun ihmisemme jonkunverran ponnistavat.

Mistä sitten on kysymys?

Kysymys on siitä, että viimeisten vuosien aikana on taloustyö kokonaisuudessaan niellyt puoluetoverimme, he olivat äärimmäisyyteen asti viehättyneitä taloudellisiin saavutuksiin ja ollen viehättyneitä kaikkeen tähän asiaan — unohtivat kaiken muun, jättivät kaiken muun omanonnensa nojaan.

Kysymys on siitä, että viehättyneinä taloudellisiin saavutuksiin, he alkoivat nähdä tässä asiassa kaiken alun ja lopun, ja sellaisiin asioihin, kuten Sovettiliiton kansainvälinen asema, kapitalistinen ympäröinti, puolueen poliittisen työn voimistaminen, taistelu tuholaisuutta vastaan jne. — eivät yksinkertaisesti alkaneet kiinnittää huomiota, arvellen, että kaikki nämä kysymykset ovat toisarvoisia tai vieläpä kolmasarvoisia asioita.

Menestykset ja saavutukset — ovat tietenkin suuri asia. Meidän menestyksemme sosialistisen rakennustyön alalla ovat todella valtavia. Mutta menestyksillä, niinkuin kaikella maailmassa, ovat myöskin varjopuolensa. Politiikassa vähän kokeneissa ihmisissä suuret menestykset ja suuret saavutukset usein synnyttävät huolettomuutta, hyväsydämisyyttä, itsetyytyväisyyttä, liiallista itsevarmuutta, pöyhkeilyä, kerskailua. Te ette voi kieltää sitä, että viimeaikoina on meillä kerskailijoita lisääntynyt tavattomasti. Ei ole ihmeteltävää, että tässä pöyhkeilyn ja itsetyytyväisyyden huumaavassa ilmapiirissä, paraadimaisten manifestatsioiden ja meluisten itsekerskailujen ilmapiirissä ihmiset unohtavat eräitä oleellisia tosiasioita, joilla on ensiasteinen merkitys maamme kohtaloille, ihmiset alkavat olla huomaamatta sellaisia epämieluisia tosiasioita, kuten kapitalistinen ympäröinti, tuholaisuuden uudet muodot, menestyksiimme liittyvät vaarat yms. Kapitalistinen ympäröinti? Sehän on pötyä! Mitä merkitystä voi olla jollain kapitalistisella ympäröinnillä, jos me täytämme ja ylitämme talousplaanimme? Tuholaisuuden uudet muodot, taistelu trotskilaisuutta vastaan? Kaikki se on lorua! Mitä merkitystä voi olla kaikilla näillä pikkuasioilla, kun me täytämme ja ylitämme talousplaanimme? Puolueen säännöt, puolue-elimien valinnallisuus, puoluejohtajien selostusvelvollisuus puoluejoukoille? Onkohan tämä kaikki tarpeen? Kannattaako yleensä huolehtia näistä pikkuasioista, kun meillä talous kasvaa ja työläisten ja talonpoikien aineellinen asema yhä enemmän ja enemmän paranee? Tämä kaikki on lorua! Plaanit ylitämme, puolue meillä ei ole huono, myöskään puolueen KK ei ole huono — mitä me vielä tarvitsemme? Kummallisia ihmisiä on siellä, Moskovassa, puolueen KK:ssa: keksivät joitakin kysymyksiä, juttelevat jostain tuholaisuudesta, itse eivät nuku, eivätkä anna toisten nukkua . . .

Siinä teille havainnollinen esimerkki siitä, miten eräät kokemattomat toverimme helposti ja "yksinkertaisesti" saavat poliittisen sokeuden tartunnan taloudellisiin menestyksiin päätä huimaavan viehättymisen seurauksena.

Tällaisia ovat vaarat, jotka liittyvät menestyksiin, saavutuksiin.

Tällaisia ovat syyt siihen, että puoluetoverimme, viehättyen taloudellisiin menestyksiin, ovat unohtaneet kansainvälistä ja sisäistä luonnetta olevat tosiasiat, joilla on oleellinen merkitys Sovettiliitolle, eivätkä ole huomanneet kokonaista joukkoa vaaroja, jotka ympäröivät maatamme.

Tällaiset ovat huolettomuutemme, unohtavaisuutemme, hyväsydämisyytemme, poliittisen sokeutemme juuret.

Sellaiset ovat taloudellisen ja puoluetyömme epäkohtien juuret.

Tässä minun on sanottava muutama sana vaaroista, jotka liittyvät menestyksiin, vaaroista, jotka liittyvät saavutuksiin.

Vaikeuksiin liittyvistä vaaroista me tiedämme kokemuksen perusteella. Niinpä jo muutaman vuoden me käymme taistelua tämäntapaisia vaaroja vastaan ja täytyy sanoa, ei ilman menestystä. Vaikeuksiin liittyvät vaarat usein synnyttävät horjuvissa ihmisissä vaikertelun, voimiinsa luottamattomuuden mielialoja, pessimismin mielialoja. Ja päinvastoin, siellä, missä on kysymys siitä, että vaikeuksista johtuvat vaarat on voitettava, ihmiset karaistuvat tässä taistelussa ja tulevat tästä taistelusta todella kivenlujina bolsheviikkeina. Tällainen on vaikeuksiin liittyvien vaarojen luonne. Tällaiset ovat vaikeuksien voittamisen tulokset.

Mutta on olemassa toisenlaisia vaaroja, vaaroja, jotka liittyvät menestyksiin, vaaroja, jotka liittyvät saavutuksiin. Niin, niin, toverit, vaaroja, jotka liittyvät menestyksiin, saavutuksiin. Nämä vaarat ovat siinä, että ihmisillä, jotka ovat politiikassa vähän kokeneet eivätkä ole kovin paljoa nähneet, menestysten tilanne — menestys menestyksen jälkeen, saavutus saavutuksen jälkeen, plaanien ylittäminen ylittämisen jälkeen — synnyttää huolettomuuden ja itsetyytyväisyyden mielialoja, muodostaa paraadimaisten voitonjuhlien ja keskinäisten tervehdysten ilmapiirin, jotka tappavat määrän tunteen ja tylsistyttävät poliittista tuntoa, purkaa ihmisistä magneettisoinnin ja sysää heitä siihen, että he lepäävät laakereilla.

Ei ole ihmeteltävää, että tässä pöyhkeilyn ja itsetyytyväisyyden huumaavassa ilmapiirissä, paraadimaisten manifestatsioiden ja meluisten itsekerskailujen ilmapiirissä ihmiset unohtavat eräitä oleellisia tosiasioita, joilla on ensiasteinen merkitys maamme kohtaloille (see above) ...

V.

Tehtävämme

Miten likvidoida nämä työmme epäkohdat?

Mitä sitä varten on tehtävä?

On toteutettava seuraavat toimenpiteet.

1) Ennenkaikkea on käännettävä niiden puoluetovereidemme huomio, jotka ovat vajonneet "juokseviin kysymyksiin" jonkun vissin viraston linjalla — kansainvälistä ja sisäistä luonnetta olevien suurten poliittisten kysymyksien puoleen.

2) Puolueemme poliittinen työ on kohotettava vaadittavalle tasolle, asettaen näkökulmaan puolue-, sovetti- ja talouskaaderien poliittisen valistamisen ja bolshevistisen karkaisemisen tehtävän.

3) Puoluetovereillemme on selitettävä, että taloudelliset saavutukset, joiden merkitys kiistämättä on sangen suuri ja joihin me tulemme edelleenkin pyrkimään päivästä päivään, vuodesta vuoteen — eivät kuitenkaan sisällä tyhjentävästi sosialistisen rakennustyömme koko asiaa.

Selitettävä, että varjopuolet, jotka liittyvät taloudellisiin saavutuksiin ja ilmenevät itsetyytyväisyydessä, huolettomuudessa, poliittisen tunnon tylsistymisessä, voidaan likvidoida ainoastaan siinä tapauksessa, jos taloudelliset saavutukset sovellutetaan yhteen puoluerakennustyön saavutusten ja puolueemme laajasti kehitetyn poliittisen työn kanssa.

Selitettävä, että itse taloudelliset saavutukset, niiden lujuus ja pitkäaikaisuus kokonaisuudessaan ja täydellisesti riippuvat puolueorganisatsio- ja puolue-poliittisen työn saavutuksista, että ilman tätä ehtoa taloudelliset saavutukset voivat osottautua hiekalle rakennetuiksi.

4) On välttämätöntä muistaa ja olla milloinkaan unohtamatta, että kapitalistinen ympäröinti on perustosiasia, joka määrää Sovettiliiton kansainvälisen aseman.

On muistettava eikä milloinkaan unohdettava, että niin kauan kun on olemassa kapitalistinen ympäröinti — tulee olemaan myöskin tuholaisia, diversantteja, spioneja, terroristeja, joita ulkovaltioiden vakoiluelimet lähettelevät Sovettiliiton selkäpuolille, on muistettava tämä ja käytävä taistelua niitä tovereita vastaan, jotka aliarvioivat kapitalistisen ympäröinnin tosiasian merkityksen, jotka aliarvioivat tuholaisuuden voiman ja merkityksen.

On selitettävä puoluetovereillemme, että mitkään taloudelliset saavutukset, olivatpa ne miten suuria tahansa, eivät voi annuleerata kapitalistisen ympäröinnin tosiasiaa ja tästä tosiasiasta johtuvia seurauksia.

On ryhdyttävä välttämättömiin toimenpiteisiin, jotta tovereillamme, puolueeseen kuuluvilla ja puolueeseen kuulumattomilla bolsheviikeilla olisi mahdollisuus tutustua ulkomaisten vakoiluelimien tuholais-diversio- ja spionityön päämääriin ja tehtäviin, käytäntöön ja tekniikkaan.

5) Puoluetovereillemme on selitettävä, että trotskilaiset, jotka ovat ulkomaisten vakoiluelimien diversio-tuholais- ja spionityön aktiivisia aineksia, ovat jo kauan sitten lakanneet olemasta poliittinen virtaus työväenluokassa, että he ovat jo kauan sitten lakanneet palvelemasta mitään aatetta, joka sopii yhteen työväenluokan intressien kanssa, että he ovat muuttuneet ulkomaisten vakoiluelimien palkkaamina työskentelevien tuholaisten, diversanttien, spionien, murhaajien periaatteettomaksi ja aatteettomaksi bandiksi.

On selitettävä, että taistelussa nykyistä trotskilaisuutta vastaan nyt ovat tarpeen ei vanhat metoodit, ei diskussiometoodi, vaan uudet metoodit, poisjuurimis- ja murskaamismetoodit.

6) Puoluetovereillemme on selitettävä ero nykyisten tuholaisten ja Shahtin kauden tuholaisten välillä, selitettävä, että kun Shahtin kauden tuholaiset pettivät meidän ihmisiämme tekniikan pohjalla, käyttäen hyväkseen heidän teknillistä takapajuisuuttaan, niin nykyiset tuholaiset, joilla on hallussaan puoluekirja, pettävät ihmisiämme heihin puolueen jäseninä kohdistuvalla poliittisella luottamuksella, käyttäen hyväkseen ihmistemme poliittista huolettomuutta.

Vanha loosunki tekniikan valtaamisesta, mikä vastasi Shahtin aikojen kautta, on täydennettävä uudella loosungilla kaaderien poliittisesta kasvattamisesta, bolshevismin valtaamisesta ja poliittisen herkkäuskoisuutemme likvidoimisesta, loosungilla, joka täysin vastaa nykyään elettävää kautta.

Voidaan kysyä: eikö voitu kymmenisen vuotta sitten, Shahtin aikojen kaudella, antaa kerralla molempia loosunkeja, sekä ensimmäinen loosunki tekniikan valtaamisesta että toinen loosunki kaaderien poliittisesta kasvattamisesta? Ei, ei voitu. Niin ei meillä bolshevistisessa puolueessa tehdä tekoja. Revolutsioonisen liikkeen käännehetkinä aina vedetään esille jokin yksi perusloosunki, solmuloosunkina, jotta siihen tarttuen voitaisiin vetää sen kautta koko ketju. Lenin opetti meitä näin: löytäkää perusrengas työmme ketjussa, tarttukaa siihen ja vetäkää siitä, jotta sen kautta voitaisiin vetää koko ketju ja kulkea eteenpäin. Revolutsioonisen liikkeen historia osoittaa, että tämä taktiikka on ainoa oikea taktiikka. Shahtin kaudella oli ihmistemme heikkous heidän teknillisessä takapajuisuudessaan. Eivät poliittiset, vaan teknilliset kysymykset olivat silloin meille heikko kohta. Mikä koskee poliittisia suhteitamme silloisiin tuholaisiin, niin bolsheviikkien suhteina poliittisesti vieraisiin ihmisiin ne olivat aivan selvät. Tämän teknillisen heikkoutemme me likvidoimme siten, että annoimme loosungin tekniikan valtaamisesta ja kuluneella kaudella kasvatimme kymmeniä ja satoja tuhansia teknillisesti valmennettuja bolshevistisia kaadereja. Toinen on asia nyt, kun meillä jo on teknillisesti valmennettuja bolshevistisia kaadereita ja kun tuholaisten osassa esiintyvät ei avoimesti vieraat ihmiset, joilla sitäpaitsi ei ole mitään teknillisiä etuisuuksia meidän ihmisiimme verrattuna, vaan ihmiset, joilla on hallussaan puoluekirja ja jotka nauttivat puolueen jäsenten kaikkia oikeuksia. Nyt ihmistemme heikkoutta ei muodosta teknillinen takapajuisuus, vaan poliittinen huolettomuus, sokea luottamus ihmisiin, jotka ovat sattumalta saaneet puoluekirjan, se, että puuttuu ihmisten tarkistaminen ei heidän poliittisten deklaratsioidensa mukaan, vaan heidän työnsä tulosten mukaan. Nyt on meille solmukysymyksenä ei kaaderiemme teknillisen takapajuisuuden likvidoiminen, sillä se on pääpiirteissään jo likvidoitu, vaan poliittisen huolettomuuden ja puoluekirjan sattumalta saanoisiin tuholaisiin kohdistuvan poliittisen luottamisen likvidoiminen.

Tällainen on perusero Shahtin aikojen kaudella kaaderien puolesta käydyn taistelun solmukysymyksen ja nykykauden solmukysymyksen välillä.

Juuri siksi me emme voineet emmekä saaneet kymmenisen vuotta sitten antaa kerralla molempia loosunkeja, sekä loosunkia tekniikan valtaamisesta että loosunkia kaaderien poliittisesta kasvattamisesta.

Juuri siksi on vanha loosunki tekniikan valtaamisesta nyt täydennettävä uudella loosungilla bolshevismin valtaamisesta, kaaderien poliittisesta kasvattamisesta ja poliittisen huolettomuutemme likvidoimisesta.

7) On murskattava ja heitettävä pois mätä teoria siitä, että sitä mukaa kuin me liikumme eteenpäin, luokkataistelun pitäisi muka meillä yhä enemmän ja enemmän sammua, että mikäli me saamme saavutuksia sikäli luokkavihollinen muka tulee yhä enemmän ja enemmän kesymmäksi.

Tämä ei ole ainoastaan mätä teoria, vaan myöskin vaarallinen teoria, sillä se tuudittaa uneen ihmisiämme, saattaa heidät ansaan, mutta antaa luokkavihollisellle mahdollisuuden toipua taisteluun sovettivaltaa vastaan.

Päinvastoin, mitä enemmän tulemme kulkemaan eteenpäin, mitä enemmän meillä tulee olemaan saavutuksia, sitä enemmän tulevat raivostumaan murskattujen eksploataattoriluokkien jätteet, sitä nopeammin ne tulevat menemään kärkevämpiin taistelumuotoihin, sitä enemmän ne tulevat vahingoittamaan sovettivaltiota, sitä enemmän ne tulevat tarttumaan kaikkein raivokkaimpiin taistelukeinoihin tuhoon tuomittujen viimeisinä keinoina.

On otettava huomioon, että murskattujen luokkien jätteet SSTL:ssa eivät ole yksinään. Niillä on SSTL:n rajojen ulkopuolella olevien vihollistemme suoranainen tuki. Olisi virheellistä ajatella, että luokkataistelun piiri on rajoitettu SSTL:n puitteisiin. Kun luokkataistelun toinen pää vaikuttaa SSTL:n puitteissa, niin sen toinen pää ulottuu meitä ympäröivien porvarillisten valtioiden puitteisiin. Tästä eivät voi olla tietämättä murskattujen luokkien jätteet. Ja nimenomaan siksi, että ne tämän tietävät, ne tulevat edelleenkin jatkamaan raivokkaita hyökkäyksiään.

Näin meitä opettaa historia, näin meitä opettaa leninismi.

Tämä kaikki on muistettava ja oltava varuillaan.

8) On murskattava ja heitettävä pois toinen mätä teoria, joka puhuu siitä, että tuholainen ei muka voi olla se, joka ei aina tee tuhoa ja joka edes joskus näyttää saavutuksia työssään.

Tämä kummallinen teoria paljastaa sen tekijäin naiviuden. Yksikään tuholainen ei tule kaiken aikaa tekemään tuhotyötä, ellei hän halua tulla paljastetuksi mitä lyhimmässä ajassa. Päinvastoin, todellisen tuholaisen on aika-ajoittain näytettävä saavutuksia työssään, sillä se on hänelle tuholaisena ainoa keino säilyä, päästä luottamukseen ja jatkaa tuhotyötään.

Minä ajattelen, että tämä kysymys on selvä eikä kaipaa enempiä selityksiä.

9) On murskattava ja heitettävä pois kolmas mätä teoria, joka puhuu siitä, että talousplaanien systemaattinen täyttäminen muka tekee tyhjäksi tuholaisuuden ja tuholaisuuden seuraukset.

Tuollainen teoria voi pyrkiä vain yhteen päämäärään: kutittaa työntekijöidemme virastoitserakkautta, rauhottaa heitä ja heikentää heidän taisteluaan tuholaisuutta vastaan.

Mitä merkitsee — "talousplaaniemme systemaattinen täyttäminen"? Ensinnäkin, on todistettu, että kaikki talousplaanimme ovat alennettuja, sillä ne eivät ota huomioon suunnattomia reservejä ja mahdollisuuksia, joita piilee kansantaloutemme uumenissa.

Toiseksi, talousplaanien summittainen täyttäminen koko kansankomissariaateittain ei vielä merkitse sitä, että joillakin sangen tärkeillä aloilla myöskin täytetään plaanit. Päinvastoin, tosiasiat puhuvat, että kokonainen joukko kansankomissariaatteja, jotka ovat täyttäneet ja vieläpä ylittäneetkin vuotuiset talousplaanit, systemaattisesti eivät täytä plaaneja eräillä kansantalouden sangen tärkeillä aloilla.

Kolmanneksi, ei voi olla epäilystä siitä, että ellei tuholaisia olisi paljastettu ja heitetty sivuun, niin talousplaanien täyttämiseen nähden olisivat asiat paljon huonommalla kannalla, joka käsiteltävänä olevan teorian likinäköisten tekijäin pitäisi muistaa.

Neljänneksi, tuholaiset tavallisesti sovelluttavat päätuholaistyönsä ei rauhanajan kauteen, vaan sodan aaton tai itse sodan kauteen. Olettakaamme, että me alkaisimme tuuditella itseämme mädällä teorialla "talousplaanien systemaattisesta täyttämisestä" emmekä kajoaisi tuholaisiin. Käsittävätkö tämän mädän teorian tekijät, miten suunnatonta vahinkoa tuholaiset aiheuttaisivat valtiollemme sodan sattuessa, jos heidän annettaisiin jäädä kansantaloutemme uumeniin "talousplaanien systemaattisesta täyttämisestä" olevan mädän teorian varjoon.

Eikö ole selvää, että teoria "talousplaanien systemaattisesta täyttämisestä" on tuholaisille edullinen teoria?

10) On murskattava ja heitettävä pois neljäs mätä teoria, joka puhuu siitä, että stahanovilainen liike on muka tuholaisuuden likvidoimisen peruskeino.

Tämä teoria on keksitty sitä varten, että stahanovilaisista ja stahanovilaisesta liikkeestä lörpöttelyn suojassa suunnattaisiin isku pois tuholaisista.

Tov. Molotov selostuksessaan demonstreerasi koko joukon tosiasioita, jotka puhuvat siitä, miten trotskilaiset ja ei-trotskilaiset tuholaiset Kuzbassissa ja Donbassissa, käyttäen väärin poliittisesti huolettomien toveriemme luottamusta, systemaattisesti vetivät nenästä stahanovilaisia, asettivat heille kapuloita pyöriin, keinotekoisesti loivat kokonaisen joukon esteitä heidän menestykselliselle työlleen ja viimein saavuttivat sen, että saattoivat epäjärjestykseen heidän työnsä. Mitä voivat tehdä yksistään vain stahanovilaiset, kun kapitaalirakennustyön tuholaismainen johtaminen, sanokaamme Donbassissa, johti repeämään tempoista jälkeenjääneiden kivihiilen tuotannon valmistelutöiden ja kaikkien muiden töiden välillä? Eikö ole selvää, että itse stahanovilainen liike tarvitsee meidän reaalista apuamme kaikkia ja kaikenlaisia tuholaisten juonia vastaan, voidakseen viedä asiaa eteenpäin ja täyttääkseen suuren tehtävänsä. Eikö ole selvää, että taistelu tuholaisuutta vastaan, taistelu tuholaisuuden likvidoimiseksi, tuholaisuuden lannistamiseksi on ehto, joka on välttämätön siksi, että stahanovilainen liike voisi kehittyä koko laajuuteensa?

Minä ajattelen, että myöskin tämä kysymys on selvä, eikä kaipaa enempiä selityksiä.

11) On välttämätöntä murskata ja heittää pois viides mätä teoria, joka puhuu siitä, että trotskilaisilla tuholaisilla ei muka olisi enempää reservejä, että he muka keräävät viimeisiä kaadereitaan.

Tämä ei ole totta, toverit. Tällaisen teorian ovat voineet keksiä vain naivit ihmiset. Trotskilaisilla tuholaisilla on reservinsä. Ne muodostuvat ennen kaikkea SSTL:ssa murskattujen riistäjäluokkien jätteistä. Ne muodostuvat SSTL:n rajojen ulkopuolella olevasta kokonaisesta joukosta ryhmiä ja järjestöjä, jotka ovat vihamielisiä Sovettiliitolle.

Ottakaamme esimerkiksi trotskilainen vastavallankumouksellinen IV Internatsionale, joka kahdelta kolmasosaltaan on kokoonpantu spioneista ja diversanteista. Eikö se ole reservi? Eikö ole selvää, että tämä spioni-internatsionale tulee antamaan kaadereita trotskilaisten spioni-tuholaistyölle?

Tai vielä, ottakaamme esimerkiksi Scheflo-ketun ryhmä Norjassa, ryhmä, joka on suojellut luonaan ylispioni Trotskia ja auttanut häntä Sovettiliiton vahingoittamisessa. Eikö se ryhmä ole reservi? Kuka voi kieltää, etteikö tämä vastavallankumouksellinen ryhmä tule vast'edeskin osoittamaan palveluksia trotskilaisille spioneille ja tuholaisille?

Tahi vielä, ottakaamme esimerkiksi toinen, samanlaisen ketun kuin Scheflon, ryhmä, Suvarinin ryhmä Ranskassa. Eikö se ole reservi? Voidaanko kieltää, etteikö tämä kettujen ryhmä myöskin tulisi avustamaan trotskilaisia heidän spioni-tuholaistyössään Sovettiliittoa vastaan?

Ja kaikki nämä herrat Saksasta, kaikenlaiset siellä olevat Ruth Fisherit, Maslovit, Urbansit, jotka ovat myyneet sielunsa ja ruumiinsa fasisteille — eivätkö ne olisi reservi trotskilaiselle spioni-tuholaistyölle?

Tai esimerkiksi tunnettu Amerikasta oleva kirjailijalauma, jota johtaa tunnettu veijari Estman, kaikki nämä kynänkäyttäjärosvot, jotka siitä elävätkin, että parjaavat SSTL:n työväenluokkaa — eivätkö ne ole reservi trotskilaisuudelle?

Ei käy, on heitettävä pois mätä teoria siitä, että trotskilaiset muka keräävät viimeisiä kaadereita.

12) Lopuksi, on välttämätöntä murskata ja heittää pois vielä eräs mätä teoria, joka puhuu siitä, että koska meitä, bolsheviikkeja, on paljon, mutta tuholaisia vähän, koska meitä, bolsheviikkeja, tukevat kymmenet miljoonat ihmiset, mutta trotskilaisia tuholaisia vain yksilöt ja kymmenet, niin me, bolsheviikit, voisimme olla kiinnittämättä huomiota tällaiseen tuholaisryhmäseen.

Tämä on väärin, toverit. Tämä enemmän kuin kummallinen teoria on keksitty sitä varten, että lohdutettaisiin joitakin meidän johtavia tovereitamme, jotka ovat epäonnistuneet työssä sen johdosta, etteivät ole osanneet taistella tuholaisuutta vastaan, ja nukutettaisiin heidän valppautensa, annettaisiin heidän rauhassa nukkua.

Se, että trotskilaisia tuholaisia tukevat yksilöt, mutta bolsheviikkeja kymmenet miljoonat ihmiset — se on tietenkin totta, mutta tästä ei lainkaan seuraa, etteivätkö tuholaiset voisi aiheuttaa asiallemme mitä vakavinta vahinkoa. Jotta tärveltäisiin ja aiheutettaisiin vahinkoa, sitä varten ei lainkaan tarvita suurta määrää ihmisiä. Dnjeprostroin rakentamiseksi on pantava liikkeelle kymmeniä tuhansia työläisiä. Mutta sen räjähdyttämiseksi, sitä varten tarvitaan mahdollisesti muutamia kymmeniä ihmisiä, ei enempää. Taistelun voittamiseksi sodan aikana, voidaan tarvita muutamia korpuksia puna-armeijalaisia. Mutta sitä varten, että saataisiin epäonnistumaan tämä voitto rintamalla, sitä varten riittää muutama ihminen spioneja armeijan staabissa tai vieläpä divisian staabissa, spioneja, jotka voivat varastaa operatiivisen plaanin ja antaa se viholliselle. Suuren rautatiesillan rakentamiseksi, sitä varten tarvitaan tuhansia ihmisiä. Mutta sen räjähdyttämiseksi, siihen riittää kaikkiaan muutama ihminen. Tällaisia esimerkkejä voisi esittää kymmeniä ja satoja.

Ei siis saa lohduttaa itseään sillä, että meitä on paljon ja heitä, trotskilaisia tuholaisia, vähän. On päästävä siihen, ettei heitä, trotskilaisia tuholaisia, olisi lainkaan riveissämme.

Näin on asia siinä kysymyksessä, kuinka on likvidoitava työmme puutteellisuudet, jotka ovat yhteisiä kaikille järjestöillemme, niin taloudellisille ja sovetti-, kuin hallinnollisille- ja puoluejärjestöillekin.

Tällaiset ovat toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä sitä varten, jotta likvidoitaisiin nämä puutteellisuudet.

Mitä tulee erikoisesti puoluejärjestöihin ja puutteellisuuksiin niiden työssä, niin näiden puutteellisuuksien likvidoimistoimenpiteistä puhutaan riittävän yksityiskohtaisesti teidän harkittavaksenne esitetyssä resolutsioprojektissa. Minä ajattelen sentähden, ettei ole välttämätöntä käsitellä tässä laajemmin asian tätä puolta.

Haluttaisi vain sanoa muutama sana puoluekaadereidemme poliittista valmentamista ja täydellistyttämistä koskevasta kysymyksestä.

Minä ajattelen, että jos me voisimme, jos me kykenisimme puoluekaaderimme alhaalta ylös asti valmentamaan ideoloogisesti ja karkaisemaan ne poliittisesti siten, että ne voisivat vapaasti orientoitua sisäisessä ja kansainvälisessä tilanteessa, jos me kykenisimme tekemään ne täysin kypsyneiksi leniniläisiksi, marxilaisiksi, kykeneviksi ratkaisemaan ilman vakavia virheitä maamme johtamisen kysymykset, niin me ratkaisisimme tällä yhdeksän kymmenesosaa kaikista tehtävistämme.

Kuinka on laita puolueemme johtajistoon nähden?

Puolueemme kokoonpanossa, jos otetaan huomioon sen johtavat kerrokset, on noin 3—4 tuhatta ylempää johtajaa. Tämä on, sanoisin, puolueemme generaliteetti.

Edelleen seuraa 30—40 tuhatta keskijohtajaa. Tämä on puolueemme upseeristo.

Edelleen seuraa noin 100—150 tuhatta alempaan puoluekomentajistoon kuuluvaa. Tämä on niinsanoakseni, puolueemme aliupseeristo.

Kohottaa näiden komentajakaaderien ideoloogista tasoa ja poliittista karkaisua, valaa tuoreita voimia näihin kaadereihin, jotka odottavat nostamistaan, ja laajentaa täten johtavien kaaderien kokoonpanoa — siinä tehtävä.

Mitä tarvitaan tätä varten? Ennenkaikkea on välttämätöntä velvoittaa puoluejohtajamme, jatsheikkojen sihteereistä alueiden ja tasavaltojen puoluejärjestöjen sihteereihin saakka, valitsemaan itselleen vissin ajan kuluessa kukin kaksi henkilöä, kaksi puoluetyöntekijää, jotka kykenevät olemaan heidän todellisina sijaisinaan. Voidaan sanoa: mistä heidät saada, kaksi sijaista jokaiselle, meillä ei ole sellaisia ihmisiä, ei ole vastaavia työntekijöitä. Tämä ei ole totta, toverit. Kykeneviä ihmisiä, lahjakkaita ihmisiä on meillä kymmeniä tuhansia. Heidät on vain tunnettava ja ajoissa nostettava etteivät he olisi liian kauan samalla paikalla ja alkaisi mädätä. Etsikää ja te löydätte.

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Toveri STALININ selostus

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Edelleen. Jatsheikkojen sihteerien puolueopiskelua ja lisävalmennusta varten on välttämätöntä järjestää jokaisessa aluekeskuksessa nelikuukautiset **"Puoluekurssit"**. Näille kursseille on lähetettävä **kaikkien peruspuoluejärjestöjen** (jatsheikkojen) sihteerit, ja sitten, heidän päätettyään kurssit ja palattuaan paikkakunnalle — heidän sijaisensa ja peruspuoluejärjestöjen kykenevimmät jäsenet.

Edelleen. Rajonijärjestöjen ensimmäisten sihteerien poliittista lisävalmennusta varten on välttämätöntä järjestää SSTL:ssä, sanokaamme, kymmenessä tärkeimmässä keskuksessa, 8-kuukautiset **"Leniniläiset kurssit"**. Näille kursseille on lähetettävä rajonien ja piirikuntien puoluejärjestöjen ensimmäiset sihteerit, ja sitten, heidän päätettyään kurssit ja palattuaan paikkakunnalle — heidän sijaisensa ja rajoni- ja piirikuntajärjestöjen kykenevimmät jäsenet.

Edelleen. Kaupunkijärjestöjen sihteerien ideoloogista lisävalmennusta ja poliittista täydellistyttämistä varten on välttämätöntä järjestää NKP(b):n KK:n yhteyteen 6-kuukautiset **"Puolueen historian ja politiikan kurssit"**. Näille kursseille on lähetettävä kaupunkijärjestöjen ensimmäiset tai toiset sihteerit, ja sitten heidän päätettyään kurssit ja palattuaan paikkakunnalle — kaupunkijärjestöjen kykenevimmät jäsenet.

Lopuksi, on välttämätöntä järjestää NKP(b):n KK:n yhteyteen 6-kuukautinen **"Neuvottelu sisä- ja kansainvälisen politiikan kysymyksistä"**. Sinne on lähetettävä alue- ja aluepiirijärjestöjen ja kansallisten kommunististen puolueiden Keskuskomiteoiden ensimmäiset sihteerit. Näiden toverien on annettava ei yksi, vaan useampia vuoroja, jotka kykenevät vaihtamaan puolueemme Keskuskomitean johtajat. Tämä on välttämätöntä ja se täytyy tehdä.

Minä lopetan, toverit.

Me olemme näinollen esittäneet työmme peruspuutteellisuudet, niin ne, jotka ovat yhteisiä kaikille järjestöillemme, taloudellisille, hallinnollisille, puoluejärjestöille, kuin nekin, jotka ovat ominaisia vain erikoisesti puoluejärjestöille, puutteellisuudet, joita työväenluokan viholliset käyttävät hyväkseen diversio-tuholais- ja spioni-terroristisessa työssään.

Me olemme edelleen määritelleet perustoimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä, jotta **likvidoitaisiin nämä puutteellisuudet** ja **tehtäisiin vaarattomiksi** ulkomaisten vakoiluelinten trotskilais-fasististen agenttien diversio-tuholais- ja spioni-terroristiset hyökkäykset.

Kysytään, voimmeko me toteuttaa kaikki nämä toimenpiteet, onko meillä tätä varten kaikki välttämättömät mahdollisuudet?

Ehdottomasti voimme. Voimme, sillä meillä on käytettävissämme kaikki keinot, jotka ovat välttämättömiä näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Mitä meiltä sitten puuttuu?

Puuttuu vain yhtä: valmeutta likvidoida oma huolettomuutemme, oma hyväsydämisyytemme, oma poliittinen lyhytnäköisyytemme.

Tässä on naula.

Mutta emmekö tosiaankaan voi päästä eroon tästä naurettavasta ja idioottimaisesta sairaudesta, me, jotka olemme kukistaneet kapitalismin, rakentaneet pääpiirteissään sosialismin ja nostaneet maailman kommunismin suuren lipun?

Meillä ei ole perusteita epäillä sitä ettemmekö ehdottomasti pääsisi siitä eroon, tietenkin, jos sitä haluamme. Emme eroa siitä yksinkertaisesti, vaan bolshevistisesti, todellisesti.

Ja kun me pääsemme eroon tästä idioottimaisesta sairaudesta, niin me voimme täydellä varmuudella sanoa, että meitä ei peloita mitkään viholliset, ei sisäiset eikä ulkoiset, meitä ei peloita heidän hyökkäyksensä, sillä me tulemme lyömään heidät tulevaisuudessa samoin, kuin lyömme heidät nykyään, kuin löimme heidät aikaisemmin. **(Suosionosoituksia.)**

LENINGRADIN KUVANVEISTÄJIEN UUSIA TÖITÄ
KUVASSA: "RAJAVARTIOLAINEN" — taiteilija N. V. DYDYKININ veistos.
Foto N. Janov (Sojuzfoto)

Vl. I. Ivanov

SSSR:n metshydieloloin narodnoi komisuaru

Mehanizmat metshäs

Metshy promyshlennostih näh tämä vuozi pidäy muuttuo vuvvekse, konzu lopeh jälgeh diämine. Nengoine on partien i praviteljstvan kategoritsheskoi trebovanii. Gosudarstvu enämbi ei voi smiriekseh senkel, shto metshy ruadoloin pluanua ei täytetä. Promyshlennoloit, kuljturnoloit i kommunaljnoloit stroikat triebuijah metshy materjualat täydellizesti.

Jälgimäizinny vuozinnu gosudarstvu on pannuh metshyruadoloih suuret summat djengua. Vai yksistäh vuonnu 1936 metshyruavot suadih kapitualu vlozhenieh näh puoli miljardua rubljua djengua. Ylen suuril askelil nouzi mehanizmat metshäs: metshäs on täl kerdu 3.500 traktorua, 1.000 aftomashinua, 150 paravozua, 96 motovozua. Vuonnu 1937 metshyruadoloin mehanizmat vie enämbäl kazvetah. Yksistäh vai Narkomlessu luadiu tänä vuon 964 kilometrie metshydorogua. Mehanizmoin avul tänä vuon tulou viettyö potshti puolet zagotovittulois puutavarois.

Metshän kuadamine tulou tänä vuon luadie enimmäkseh lutshkovoin pilan avul, kudai nostattau srednjoin metshyruadajan ruavon 50 %.

Metshyruadajien postojannoit kadrat tullah nouzemah 260 tuhandeh ruadajassah.

Mehanizirovvannoi metshypunktu on nygöi predprijatie kvalifitsirovannoloin ruadajienkel, 10—16 traktorankel, 3—5 paravozankel, depo, remonttu masterskoit, suuren podvizhnoin sostuavankel i mehanizmoinkel regeh panemistu i purgamistu varte. Mehanizirovvannoi lesopunktu vyrabatyvaitshou vuvven aigah 1,5—3 miljonan rubljan arvos produksiedu.

Tämän predprijatien ohjaustu ei voi duumaija vahnah tabah, shto muga kolhozniekku i hebo ruatah kai ruavot.

No pidäy igävänkel sanuo, shto tädä vie kai metshy organizatsieloin ruadajat ei ellendetä. I tädä vigua myö maksammo sil, shto meilj metshy ruadoloin pluanu ei täyttäihes. Vuonnu 1936 metshyruadoloin pluanu ei tulluh täytetyksi. Tämän vuvven ezmäizen kvartualan aigah tozhe ruavot metshäs mendih pahoi.

Ezmenivynnyöt usloviet zakonno triebuijah, shtobi metshy ruavot organizuija uvvel taval. No vedj pidäy sanuo, shto mehanizirovannoloil metshy punktil, proizvodstvennoi protsessu on jiännyh suurembal ozal naluadimattah. Tämä tuvvah tulles se, shto on pieni ruadoproizvoditeljnosti, mashinat seizotah tyhjäh (on semmoizie traktornoloi buazoi, kus puolet traktorois ei ruata ni midä). Naprimer "Dvinoles" trestas puolet rabotsholois, dazhe nenga 57 % ruadajis ei täytetä normie.

Oza metshy ruadoloin rukovoditeljois, trestois i lespromhozois duumaijah, shto ni midä, kolhozu piästäy bedas. A sidä hyö ei nähtä, shto 30—40 % lutshkovolois pilois muatah aitois käyttämättäh (naprimer "Objles", "Novsibles", "Sevles", "Kirles", "Lenles", "Sevuralles"). Traktorat ei ole zagrizittu ei ole azetettu derikkoi i eskadoi, kudamat suuresti nostatetah ruado proizvoditeljnostie, i tämän-zhe kaiken hyvän piäl on pahoi sijoiteltu ruadopaikal ruadajat.

Uzeimbil lesopunktil traktorua kamanduijah kai kenel vai ei ole lashkus, i natshaljniekku, tehnitsheskoi rukovoditelj, dispetsherat, dorozhnoit muasterit i vie toizet.

Metshy promyshlennostis on ei vähä traktoristoi-stahanovtsoi. Suurembi tshura heis ozuttau ruado tshudessoi. Kokorinskolj traktornoil buazal kolme traktoristua smenshiekkoinkel otettih vediä talvi kelin aigah 100 tuhattu kubometrie. Shtobi vediä nengoine tukku metshiä guzhan avul, pidäs olla vedämäs kaiken talven aigua 250 hebuo.

No onnuako tähsäh valdah jiännyöt bezobraziet meshaijah stahanovtsoil vypolnjaija omat otetut objazateljstvat.

Jälgeh jiämizih i neorganizovannostih ollah totuttu äijät metshy ruadoloin rukovoditeljat. Kui naprimer Karmanov (Dvinoles), Kozlov (Uralzapadoles), Meljnikov (Lenles), Maslenikov (Novsibles), Odinokih (Sverdles) hyö ei anneta oman itshen ies tshottua sil, shto heijän pahan rukovodstvan täh juuri i ei vypolnjaitshei metshyruadoloin pluanu, a ei muun mintahto-täh.

Ei ole vie i loppuh hävitty antimehanizatorskoit nastroeniet. On suadu nägyvih heijän pravdu. Hyö ruatah hilljaizeh. Heih nishkoi jällel jiämine on traktor. Täl poljzuijahes vrediteljat, hyö revitetäh mehanizmoin ruaduo.

SSSR:n narodnoloin komisuaroin Soviettu omas postanovlenies 16 päivänny fevraljankuudu tädä vuottu, totshno opredeli ned dorogat, kudamien kauttu voijah hävittiä metshyruadoloin jälgeh jiämine.

Enne kaikkie pidäy nostua ruavon organizuitshemine. Lesnoin promyshlennostin rukovoditeljoin on aigu loppie boltaitshus alembis — osobolois metshy kadrois, kamandierois. Tämänmoizennu kamandierannu pidäy olla metshy zagotovkoin muasterin. Händy pidäy nostua omal korgevuudel, händy pidäy piästiä kantseläirii ruavos i kvitansieloin kirjutukses. Hänen pidäy ruadua vai proizvodstval. Parahat metshy ruavon muasterit kui Barsukovskii (Emetskoi lespromhozu, Dvinles), Jaroslavtsev (Kljutshanskoi mehanizirovannoi punktu, Sverdlovskoi oblasti) turvatah joga ruadajan suuri proizvoditeljnosti ruavos sil, shto hyö itshe rukovoditah metshäs ruaduo i tehnitsheski instrukriruijah ruadajie. Muasterin pidäy olla deljankas, hänen pidäy praveljno azettua ruadajat, hänen pidäy opastaa stahanovskoloil metodoil ruadamah ruadajie, hänen pidäy opastaa ruadajat käyttämäh lutshkovoidu pilua. Vedj nygöi stahanovtsu Gladkih (Ozerskoi lesopunktu) yksinäh sezonah aigah leikkua 5 tuhattu kubometrie puutavarua, a rjadovoit ruadajat 50 hengie annetah saman verdu sezonan aigah.

Shtobi loppie se, shto traktor ei ole orboinnu, pidäy perestroie lesopunktan upravlenie — ohjaus. Pidäy azuo metshänvalmistus — leikkuandu tshehozasto i mehanizirovannoi tshehu. Nämien tshehoin pidäy ruadua vnutrihozjaistvennoin rashtjotan pohjal.

Meijän ylen terväh pidäy luadie mehanizirovannoloin dorogoin eksplatiruitshus pravilat. Tämän dielön NarkomNes pitkistytti.

Sezonnostispäi pidäy siirdyö ruadoh ymbäri vuvvekse. Täh nishkoi pidäy suaha parembakse ruadajien kuljturno bytovoit usloviet. Vuonnu 1937 Narkomles namietti pereoboruduija yli 200 tuhannen kvadratnoin metrin azuin tilua, ruadajien kvartieroih sijoittamizekse. Tulou ostettua 5 miljonan rubljan ies zhivattua, kudamat tulou annetuksi ruadajien käytettäväksi. 30 tuhattu postojannoidu ruadajua tullah käymäh kvalifikatsien nostandu kursat.

Lesnoi promyshlennostil on kai vozmozhnostit, shtobi loppie terväh jällel jiämine. Metshyruadolois on 50 tuhattu hengie stahanovtsua, kudamat ozutetah suurdu proizvoditeljnostie leikkavos, viändäs i treljovkas. Tämä zametshateljnoi liike päivy päiväl kazvau, no hozjaistvenniekat pahoi tädä rukovoditah. Auttua jogahizel stahanovtsal vypolnie otettu objazateljstvu, — vot siid on joga hozjaistvenniekan zaduatshu.

Meilj, metshyruadoloin hozjaistvenniekoilj, glavnoinnu pravilannu ruavos pidäy olla suuri partiino-politits̆heskoin otvestvennostin tunne, otvestvennosti meilj uskotus ruavos. Sih nishkoi, shtobi kui rahvahan vihamiehet, trotskistat i pravoit otshtebkat ei voidas tvorie omie liga dieloloi metshy promyshlennostis, meijän pidäy nostua korgiembal boljshevitskoidu bditeljnostie, kehittiä ostroidu kritikkua i samokritikkua. Joga avarie i sryvu ruavos pidäy pohjua myö rasleduija.

Zhiälöimättäh pidäy viijä borjbua rahvahan vihamiehie vastah, a niidy vie metshy promyshlennostis on —, pidäy hyvin azettua ruado, hyvin rukovodie sidä, likvidiruijen japono-germanskotrotskistkoloin agentoin jälgie, myö hävitämmö jällel jiämizen i suammo uspeehat.

("Pravdaspäi".)

Tilatkaa ja levittäkää

Punaista Karjalaa

Näinä päivinä ovat Tadzhikian kansantaide-ansamblen taiteilijat esiintyneet Kirovin rautatien työläisille. Kontupohjassa ollessaan kansantaide-ansamble esiintyi Leningradista palanneen Karjalan kansantaiteen dekaadiin osallistuneen Kontupohjan paperikombinaatin kansantaide-ansamblen yhteisessä tilaisuudessa Kontupohjan klubilla. KUVASSA: Tadzhikian kansantaide-ansamblen taiteilijat L. ASHUROVA, I. ASHUROV ja R. ABRAMOVA esittävät tadzhikilaista kansantanssia "SUIDUK".

(Foto — Ankudinov)

Karelien iskustvu

Leningruadas loppenuhes Karelskoin iskustvan dekuadu vie kerran ozutti sovetskoin natsionaljnoin politiikan kukkimizen. Vai sovetskoin vlastin aigah rahvahan tvortshestvu i kuljtuuru suadih suuri obshestvennoi tunnustus.

Karelien rahvas on luonuh yhten suurembis mirovoin kuljtuuran pamätniekois — "Kalevalan". "Kalevalan" ruunat, pajot kudamat liikuttih i siiryttih polvi polven suus suuhun, on jiädy vie tänäpäigi Karelien rahvahan keskes.

Suuri joukko hudozhestvennoloi kollektiivoi on kazvanuh jälgimäizien vuozien aigah Karelies. On luodu suuri simfonitshestkoi orkestru, Tsentraljnoin dom kuljturan hora, kandeleh orkestru, natsionaljnoi teatru, natsionaljnoloin tansiloin ansamblju i njelli viizi horua. Samodejateljnolois horois pidäy mainita osobenno Petrovskin rajonan kareljskoloin kolhoznitsoin hora i Sholtozerskoin rajonan kolhoznitsoin vepskoi hora (Vepsät ollah rahvas, kudamat eletäh Karelien teritoriel).

On kazvettu i suuret soittai i poezie muasterit. Karelie sluavih tozhe rodinannu kus on säilytty rahvahan tvortshestvan talantlivoit muasterit. Karelie on drevne russkoloin bylineposan i suarnoin sokrovishtju. Karelies eletäh nengomat foljkloran kerijät kui naprimer Maria Remsu, Maura Hotejeva, kuuluizat suarnoin sanojat Korgujev i Svinjin, byvaljshinoin sanojat Fedor Konyshkov i nuori kolhoznikku Rjabinin.

Dekuadan aigah Leningruadas, filharmonies vystypaittih Sovetskoin Karelien parahambat hudozhestvennoit ansambljat. Osobenno vydeljaitshih kolhoznitsoin vepskoi hora, kudai pajatti tshastushkoi. Erähät pajot ozutetah kui on pajoloih vaikutannuh venjan i ozittain suomen rahvahan muzykku (soitto). Kareljskoi pajo on ainos zadushevnoi, liritshnoi i ylen vyraziteljnoi.

Suurel uspehal poljzuitshih S. M. Kirovin nimel omistetun Kondupohjan bumuagu fuabrikan natsionaljnoin tansin ansamblju, kuduadu ohjua Helmi Malm. Nezateilivoit tanssit, soitandah mugah, utshastniekat ozutettih suurel muasteruuvel.

Kontsertas oli ozutettu soitandu muasterus natsionaljnoil instrumental kandelehel. Kandeleh ansambljan hudozhestvennoi rukovoditelj Gudkov suurel muasteruuvel on rekonstruriiruinnuh tämän instrumentan. Kandelehen iäni on pehmei, helei i mustuttua guslin iändy.

Vähästy sluaboimbi on Kondupohjan eksentritsheskoi ansamblju. Sil ei tävvy instrumentoi i soidtandan obshtjoidu tehniekkiä.

Tsentraljnoin dom kuljturan hora, kuduadu ohjuau Ozerov on täydesti kypsynyh kontsertnoi hora. Sen pajatus on duumaittuo i pajot ollah vallitut.

Kontsertu loppiihes pajoh Stalinis, kuduadu pajatettih dekuadan kai utshastniekat. Pajon kirjutannuh Karelien rahvahan poettu J. Virtanen, nootat, — motiivan kirjutannuh Pergament. Tämä on ylen talantlivoi proizvedenie, motivu kuduah on luajittu rahvahan melodieloin mugah i kuundelijat sidä kuunneltih hyvin mielelläh.

Iskustvan zasluzhennoi dejatelj: **I. Dunajevski.**

(Pravdaspäi)

Olisi pitänyt tutustua myös itsetoiminnallisten taidepiirien työhön

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa antoi meille sangen paljon, mutta se olisi voinut antaa enemmänkin, jos me olisimme saaneet tutustua ei ainoastaan ammattiteatterien esiintymisiin, mutta olisimme päässeet yhteyteen kaupungin kulttuuritalojen itsetoiminnallisten taidekollektiivien kanssa. Valitettavasti taidedekaadimme johtajat jättivät huomioonottamatta sen, kuinka mielenkiintoista itsetoiminnallisen taidekollektiivin jäsenille on nähdä ja tutustua samanlaisten taiteenharrastajien toimintaan, ottaa heiltä oppia ja ammentaa kaiken mitä on hyvää ja uutta omaa kollektiiviaan varten.

Me, Kontupohjan laulu- ja tanssiansamblen jäsenet kiitämme Leningradin työtätekeviä lämpimästä vastaanotosta ja myötätunnosta vaatimattomia saavutuksiamme kohtaan itsetoiminnallisen taiteen alalla, jota me olimme tilaisuudessa heille esittämään.

Lupaamme, että kaikki näkemämme ja kuulemamme me tulemme sataprosenttisesti käyttämään työmme parantamiseksi.

J. SHNEIDER.

Luja on SSSR:n kansojen veljesliitto

Karjalan taiteen dekaadilla oli Leningradissa suurenmoinen menestys. Meitä kiirehtivät kuuntelemaan Leningradin työläiset sekä intelligenssi. Laulumme, tanssimme, kantele-ansamble, runonlaulajat ja kaikki osanottajat saivat osakseen erittäin lämpimän ja ystävällisen vastaanoton. Siksi me niin syvällä mielenliikutuksella astuimme näyttämölle. Loppukonsertissamme oli läsnä tov. *Zhdanov*. Matkamme vielä kerran osoitti, kuinka luja veljellinen yhteys vallitsee SSSR:n kansojen kesken.

Karjalan taiteen dekaadin osanottaja — *V. JURJEVA.*

„Pajo omanenäses andilahas"*)

(Pajattau Petrovskin rajonan hora)

Äijy oli vetty, pitky oli matku
suuren meren randah.
Siäl oli Väinäm sulhas-kuldu
sulavien sanoin andai.
Istuu Väinäm ikkunkorvas,
onku kaunis kukka.
Seisou sulhoi seinänvierel,
onku harmai hukka.
Väinämöl on perä levei,
— syldy puoldutostu.
Sulhoipoijal siäret pitkät
yli pellol yldäyv.
Täs on kuldoi kulgenuh,
jälgydet on diädy.
Lehtet piäl on langettu,
keldaseks' on mendy.

*) Kui pajattajat sanotäh, tämä on "Kalevalaspäi" i on kirjutettu Vuahtjärven kolhoznitsoilpäi.

Majuri*.*

Lentokonejoukkueen komentaja

Taistelukuvauksia

(Kirje Madridista)

RANGAISTUS

Se oli vaarallinen vihollinen. Se näyttäytyi odottamatta selkäpuolellamme, tutkien lentokenttiemme, sotilasjoukko-osastojemme olinpaikkaa ja yhtä odottamattomasti katosi näkyvistä.

Nopeana ja voimakkaana se lensi rintaman yllä 5.000 metrin korkeudella ja kehittäen mitä suurimman nopeuden — 360 kilometriin asti tunnissa — pakeni takaa-ajajilta.

Tasavaltalaisten lentokentillä tunnettiin hyvin fasistisen lentäjän tavat. Menetettyään toiveensa tuottaa vahinkoa lentokentillemme, hän hyökkäsi rauhallista väestöä vastaan. Neljä 10 kilon painoista pommia tiedustelija pudotteli kyliin tai pienille rautatieasemille. Suoritettuaan tämän "urotyön", tiedustelija lensi hyvin alhaalla asuttujen seutujen yllä, ampuen konekiväärillä naisia, lapsia ja vanhuksia. Se oli järjetöntä julmuutta ja oli vaikea uskoa, että tätä lentokonetta ohjasi ihminen.

Hallituksen lentäjät kokosivat hänestä tarkkoja tietoja. Vihollinen lensi saksalaisella nopeakulkuisella lentokoneella "Heinkel-71", joka antoi mahdollisuuden tunkeutua 200—300 kilometrin päähän meidän alueellemme.

— Kun saisi hänet kiinni ja voisi hänelle antaa hyvän opetuksen — ajattelivat lentäjät.

Ja kerran eräälle rintaman lähellä sijaitsevalle lentokentälle tuli tieto: "Heinkel-71" on ilmestynyt Alcala de San Juanin aseman ylle ja sytyttänyt palamaan ulkomaalaisen "Gamsa"-yhtymän suuret naftavarastot.

Muutaman minuutin kuluttua 3 hävittäjälentokonetta kohosivat ilmaan. Jo maalla komentaja Fermando Negro antoi määräyksen:

— Järjestäydyttävä viuhkamaisesti. Etsittävä tiedustelijaa Avilan matkalla, jolla sijaitsee hänen lentokenttänsä.

Hävittäjälentokoneet lentelivät kauan aikaa. Vihollisen huomasi odottamatta itse Negro. Tiedustelijalentokone lensi 4.000 metrin korkeudella. Hävittäjälentokone kohosi tuhat metriä korkeammalle ja silloin alkoi taistelu.

Negro oli tunnettu lentäjä ja saksalainen lentäjä ei nopeakulkuisellakaan lentokoneellaan kyennyt pääsemään pakoon. Konekivääritulі suuntautui vihollisen lentokoneen siipeen. Kymmenisen kilometrin päässä sijaitsi fasistien lentokenttä. Saksalainen lentäjä yritti paeta. Aivan äkkiä hän laski lentokoneensa tuhannella metrillä alaspäin, sitten toisella ja kolmannella. Lentokentälle jäi enää vajaa 10 kilometriä, kun Negro aivan maan rajassa tuhosi vihollisen.

Sinä iltana esikuntaan saatiin lyhyt raportti:

— "Heinkel-71" on pudotettu alas!

RUBION KUOLEMA

Rubio kuoli sankarin kuolemalla. Minä muistan tämän vaatimattoman lentäjän, joka alinomaa hääri lentokoneensa ääressä.

... Pomminheittäjälentokone hävittäjälentokoneiden seuraamina tunkeutui vihollisen selkäpuolelle. Ne ilmestyivät odottamatta Maceden lentokentän ylle ja tuhosivat huolellisesti pommeillaan kaikki siellä olleet lentokoneet. Aivan viime hetkellä, kun hallituksen lentokoneet suuntasivat jo kulkunsa rintamalinjalle, zeniittitykit vahingoittivat Rubion lentokonetta. Toverit näkivät, miten yksi moottoreista alkoi savuta ja miten radiaattorista alkoi tulla höyryä.

Sitkeästi johti Rubio lentokonettaan, pyrkien tuomaan sen omalle lentokentälleen. Lentokone hidastutti kulkuaan. Joka hetki oli odotettavissa moottorin räjähtäminen. Rubio selvästi näki, ettei hän onnistu pääsemään omalle puolelleen. On laskeuduttava maahan. Mutta minne? Tällä hetkellä näyttäytyi Torrios, joka oli kapinallisten hallussa. Kaupungin luona Rubio huomasi lentokentän, joka oli aivan täynnä "Junkersseja", "Heinkeleja" ja "Fiateja".

Rubio alkoi äkkiä laskeutua.

"Laskeutuu maahan!" — vilahti hänen tovereiden ajatuksissa.

He näkivät, kuinka mestarillisesti Rubio laski lentokoneensa vihollisten lentokentälle, miten kaikilta tahoilta hänen luokseen alkoi juosta ihmisiä, miten lentokoneesta kohosi Rubio, miten hän heilautti kättänsä apulaiselleen. Mutta mitä tämä on? Minkä vuoksi lentokoneen luo juosseet ihmiset lähtivät juoksemaan takaisin?

Rubion lentokoneesta alkoivat papattaa konekiväärit. Muutamien minuuttien aikana ne säälimättömällä tulellaan niittivät lentokentällä olevia lentokoneita. Vihollisen lentokoneet syttyivät palamaan, kuului räjähdyksiä. Viimeiseen sekunttiin asti, niin kauan kun konekivääritulі ei ampunut aivan seulaksi kummankin lentäjän ruumista, he ampuivat fasistisia lentokoneita.

Näin kaatui Rubio ja hänen apulaisensa.

HYÖKKÄYS AVILLAAN

Madridin kadut olivat täynnä kansaa. Monien raskaiden päivien jälkeen koitti lopultakin lepo: huono sää sulki fasistisilta lentokoneilta pääsyn pääkaupunkiin.

Sakeiden pilvien taa jäivät Sierra de Gredosin ja Sierra Guadarraman vuorten huiput. Ainoastaan näiden vuorenhuippujen yli lennettyään vihollisen lentokoneet kykenivät pääsemään Madridiin, lentokoneet, jotka olivat Avillan ja Salamankan lentokentillä. Ja tällaisella säällä fasistiset lentäjät eivät uskaltaneet lentää.

Juuri tällaisena päivänä saatiin määräys: hajoittaa vihollisen lentokenttä Avillassa.

Aamuhämärissä 5 nopeakulkuista pommittajalentokonetta kohosivat lentokentältä. Madridin yllä siinti hämmästyttävän kirkas sininen taivas, mutta pilvet pitivät vankinaan vuoren huippuja.

Päätimme lentää vuorten yllä hyvin korkealta. Vasta kohottuaan 5 tuhannen metrin korkeuteen lentokoneet kohosivat valkoisen pilvipellon ylle, joiden alla olivat vuoret. Pilvet peittivät myöskin koko edessäolevan matkan. Ei nähty maata ollenkaan. Missä on Avilla? Päätellen ajasta me olimme jo sen yllä. Huolellisesti lentokoneet etsivät pienintäkin "ikkunaa", voidakseen siitä päästä alemmaksi. Valoa ei näkynyt.

— On palattava takaisin ja lennettävä pilvien alitse — päätin minä.

Lentokoneet kääntyivät paluumatkalle. Vasta saavutettuamme Toledon vuoret me huomasimme valoisia paikkoja ja käyttäen niitä hyväksemme aloimme laskeutua. Toledon vuoret ovat 800 metrin korkeita. Pilvet loppuivat vasta 1.000 metrin korkeudella. Me lensimme aivan vuorten yläpuolella ja aivan pilvien rajassa.

Pilvet kuitenkin auttoivat meidän pääsyämme Avillan luo. Me aloimme pommittaa lentokenttää. Sillä oli täsmälleen 12 "Junkersia" ja noin 30 hävittäjälentokonetta. Niiden ympärillä hääri 300 ihmistä. Meidän hyökkäyksemme oli niin odottamaton, että vihollisen yksikään hävittäjälentokone ei onnistunut kohoamaan ilmaan. Maahan heitettiin sata pommia. Me pommitimme 600 metrin korkeudelta ja yksikään pommi ei mennyt hukkaan.

Kolme kertaa lentokoneet uudistivat pommituksensa. Vihollisen zeniittitykit olivat voimattomia meitä vastaan. Ne ovat tehokkaita ainoastaan silloin, kun lentokoneet ovat vähintäin 1.500—1.800 metrin korkeudella.

Kirkkaasti paloivat "Junkersit" ja hävittäjälentokoneet. Lentokoneiden koko miehistö lähti karkuun.

Me tarvitsimme ainoastaan 3 minuuttia Avillan lentokentän tuhoamiseen. Tämän jälkeen me hävisimme pilvien taakse.

HYVÄSTI, RAMOS!

Minun ystäväni, minun rakas Ramos! Kuinka läheiseksi me olemme hänen kanssaan tulleet näinä Madridin ympäristössä käytyjen raskaiden taisteluiden päivinä. Kipu kouristaa sydäntäni. En tahdo uskoa, että huomenna, kohottuani tavanmukaiselle pommitusmatkalleni, en oikealla puolellani tule näkemään kapteeni Ramosin tuttua lentokonetta.

Kuinka monta kertaa näiden kuukausien kuluessa Ramos selviytyi kaikkein vaikeimmistakin tilanteista. Olen jo kirjoittanut siitä, miten Ramos rikkinäisellä moottorillaan pääsi Sevillan lentokentälle ja täytti taistelutehtävänsä.

Hän kaatui seuraavalla tavalla.

... Vasta muutama päivä sitten Madridin yllä tapahtui yksi suurimmista ilmataisteluista, mitä historia tuntee. 24 "Junkersia" useiden kymmenien hävittäjälentokoneiden seuraamina yrittivät uudemman kerran kylvää kuolemaa pääkaupungin työläiskortteleissa. Hallituksen hävittäjälentokoneiden takaa-ajamina saksalaiset pakenivat, ryhtymättä taisteluun. Kapinallisten leirissä olevat englantilaiset ja ranskalaiset kirjeenvaihtajat sittemmin tiedoittivat, että eskadrillin palattua lentokentälleen havaittiin, että sen miehistöstä oli kuollut ja haavoittunut noin 40 henkilöä.

Tämä taistelu, joka suuresti heikensi vihollisen ilmailuvoimia, pelasti muutamaksi päiväksi Madridin ilmapommituksesta. Kiireellisessä järjestyksessä fasistit komplektoivat uusia eskadrilleja. Sevillan lentokentälle tuotiin uusia lentokoneita. Lopeteltiin niiden kokoamista ja tarkastettiin niiden kuntoisuutta.

Komentajisto antoi määräyksen: viipymättä alettava Sevillan lentokentän pommittaminen, antamatta viholliselle mahdollisuutta komplektoida eskadrilleja.

Seitsemän nopeakulkuista pommittajalentokonetta alkoi lentää Sevillan suuntaan. Me tiesimme, että kello yhden aikaan päivällä saksalaiset lentäjät ja moottorinkäyttäjät tavallisesti poistuvat lentokentältään, lähtien päivälliselle. Juuri täksi tunniksi oli suunniteltu tulomme Sevillan ylle.

Meitä varoitettiin: joko "viidennen kolonnan" tiedoituksen tai rintamalta saadun tiedon mukaan fasistiselle lentokentälle oli saatettu tieto edessäolevasta pommituksesta. Lähestyen Sevillaa me kohtasimme zeniittitykkien kiihkeän tulen. Melkein samanaikaisesti meidän yllemme ilmaantui 18 hävittäjälentokonetta.

Minkälaisilla sanoilla voitaisiin kuvata ilmataistelua? Ylhäältä kohdistui meihin hävittäjälentokoneiden konekivääritulі. Alhaalta pommittivat zeniittitykit. Mutta sittenkin me pääsimme lentokentän ylle ja täytimme tehtävämme. Meidän hyökkäyksemme jälkeen fasisteilla ei ollut enää mitään koottavaa: lentokentällä olleet lentokoneet tulivat tuhotuiksi.

Tässä taistelussa Ramosin lentokone joutui epäkuntoon. Se jäi uudelleen yhden moottorin varaan. Ramos yritti pysytellä rivissä, mutta lentokone, menettäen nopeutensa, alkoi jäädä jälkeen. Silloin hänen avukseen lähetettiin toisia lentokoneita. Nopealla iskulla onnistuttiin pudottamaan alas yksi "Fiateista" ja ajamaan pois hävittäjälentokoneet. Mutta mitä kykenivät muutamat pommittajalentokoneet tekemään 17 hävittäjälentokonetta vastaan? Joukkueen komentaja näki, miten Ramosin lentokone paloi. Pelastusta ei ollut...

Oli vielä yksi pelastumisen mahdollisuus. Ramos olisi voinut laskea lentokoneensa vihollisen lentokentälle ja pelastaa itsensä. Mutta Ramos sitkeästi jatkoi lentoa. Hänen lentokoneensa lensi, ollen kokonaan liekkien vallassa.

Hävittäjälentokoneet ampuivat sankarin lentokonetta. Ramos ei voinut ajaa niitä pois konekiväärituleIla: melkein koko miehistö kaatui.

Ramos ei antautunut. Hän tuhoutui ilmassa, siinä räjähdyksessä, joka tuhosi hänen lentokoneensa.

Hyvästi, taistelutoveri, kapteeni Ramos!

("Izvestija".)

Karjalan taiteen dekaadi

Tov. Kirovin nim. om. Kontupohjan paperikombinaatin eksentrieen orkesterin ja tanssiansamblen yhteisesitykset saivat Leningradissa Karjalan taiteen dekaadin aikana osakseen suurta suosiota. KUVASSA: tanssiansamblen osanottajia esittämässä venäläistä kansantanssia. (Sojuzfoto)

Ilta Kontupohjan klubilla

Maaliskuun 21 p. 1937 oli Kontupohjassa Tadzhikian 1:n kansallisen ansamblen ja Karjalan taidedekaadin osanottajien (Kontupohjan ansamblen) kohtaus. Ilta alkoi kontupohjalaisten esityksillä. Kauankestävillä suosionosoituksilla otti salin täyteinen yleisöjoukko vastaan suosikkinsa — Karjalan kansantaiteen yhdet parhaat esittäjät. Tadzhikian 1:n kansallisen ansamblen osanottajat lämpimästi tervehtivät Karjalan itsetoiminnallisen taiteen esittäjiä, sen järjestäjiä, johtajia ja toveri Stalinia. Leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan toteuttamisen tuloksena aikaisemmin orjuutetut kansat voivat nyt vapaasti esittää omaa, riemun ja reippauden kyllästämää kansallista taidettaan. Kontupohjalaisten jokainen esiintyminen sai osakseen voimakkaita suosionosoituksia. Kontupohjalaisten siirryttyä katsomolle, näyttämön valtasi Tadzhikian reipas kansallinen ansamble. Myrskyisin suosionosoituksin otettiin vastaan Tadzhikian ansamblen osanottajat, joiden vanhoja tuttavia oli paljon kontupohjalaisten keskuudessa yhteisen esiintymisen ajoilta kansallisten tanssien festivaalissa Moskovassa. Tadzhikian kansallinen ansamble esitti parhaimpia musikaalisen ja tanssitaiteensa numeroita, saaden kontupohjalaisten taholta lämpimän veljellisen vastaanoton. Molemmin puolin kajahtelivat kättentaputukset jokaisen esiintymisen jälkeen. Karjalainen polkka, ''Nuuskapolkka'' ja ''Härkäleikki'' olivat huippukohtana kontupohjalaisten esiintymisessä, herättäen yleisössä suurta hilpeyttä ja naurua ei ainoastaan loistavana itsetoiminnallisen taiteen mestariesityksenä, vaan jolla on oikeus saada täysarvoisen näyttämötaiteen saavutuksen tunnustus. Karjalan kansanrunoilijan Jalmari Virtasen kirjoittama laulu *Stalinista* kontupohjalaisten loppuesityksenä täytti koko yleisön reippaudella, tarmolla ja riemulla iloisesta ja onnellisesta elämästä. Kasvakoon ja kukoistakoon leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan pohjalla suuren Sovettiliittomme kansojen veljeys. Vielä kirkkaammin syttyköön rakkauden tuli itsetoiminnallista taidetta kohtaan, tulvikoot kansan lahjakkuuden lähteet, joiden osoituksena ovat Kontupohjan ja Tadzhikian ansamblen esiintymiset.

Leningradin valtion filharmonian valtuutettu *N. E. Neveljskij.*

Kuoron säestäjä

Hänen nimensä on PETRJ KOSTIN. Hyväillen hän näppäilee rakkaan bajaninsa koskettimia virittäessään tunnelmallisen karjalaisen kansanlaulun melodian "Platshet devushka, rydaet", johon kuoro kohta voimakkaasti yhtyy.

Tämä tapahtui Leningradissa Karjalan taiteen dekaadin aikana ilta illan jälkeen. Tänä iltana Petrj säestää uudelleen kolhoosinaisten kuoron lauluja Petroskoin Keskuskulttuuritalolla.

Petrj Kostin on itseoppinut soittaja:

— Rakastan musiikkia sanomattomasti. 7-vuotiaana tein itse balalaikan. Kaukana se oli todellisesta balalaikasta, mutta sillä minä opettelin ensi kerran soittamaan.

Näihin aikoihin Petrj työskenteli kulakilla — vanhemmat olivat karjalaisia batrakkeja. Se oli sovettivallan olemassaolon ensivuosina. Sen jälkeen on kulunut vuosia ja rakennettu sosialistinen yhteiskunta. Petrj on myös kasvanut ja kehittynyt. Nyt hän työskentelee Spaskaja-Guban klubilla joukkotyöntekijänä ja ohjaa m.m. kielisoitinten orkesteria.

— Viime vuonna osti rajonin kansanvalistusosasto minulle bajanin, parhainta laatua. Ollessani kesällä lomalla, opettelin sillä soittamaan.

Nyt on Petrj Petrovskin rajonin kolhoosinaisten kuoron vakinainen säestäjä. Hänellä on tämän mahtavan kuoron synnyssä ja kasvussa varsin oleellinen osuus.

— Niitä kansanlauluja, joita me esitimme Leningradissa ja esitämme tänä iltana uudelleen Petroskoissa, on valmistettu kollektiivisesti yhdessä kuoron kanssa. Joku kuoron jäsenistä muistaa yhden laulun, tshastushkan, tanssin tai osan niistä, toinen muistaa toisen kohdan jne. Näin saadaan selville koko laulu. Kuoron johtaja tov. Levkin ottaa sanat ylös kolhoosinaisten niitä laulaessa, minä otan muistiin sävelen kuulokorvalta — nuotteja ei meillä ole. Näin me valmistamme kuorolle esitysnumeroita — kertoo Petrj Kostin.

Tällainen kollektiivinen työ on antanut erinomaisia tuloksia — lyhyessä ajassa on Petrovskin rajonin kolhoosikuorosta kasvanut 120-henkinen itsetoiminnallinen taidekollektiivi, jolla on suuri merkitys ei vain Petrovskin rajonin, vaan koko Karjalan mitassa itsetoiminnallisen taiteen kehittämisessä. Sen muodostamisesta, työtavoista ja esiintymisistä voivat ottaa oppia kaikki kolhoosnikkain itsetoiminnalliset, niin jo olevat kuin perustettavat, kuorot. Jokaisessa rajonissa löytyy kykeneviä johtavia voimia, soittoniekkoja, laulajia jne. joiden tarmokkaalla työllä kolhoosnikkain itsetoiminnallinen taide saa aikaan ihmeitä. A. L.

Dekaadin antamat arvokkaat opetukset huomioimme vastaisessa työssämme

Olen niin sanomattoman iloinen etten tiedä mistä aloittaisin kertomukseni kun on kysymys Leningradissa vietetystä Karjalan taiteen dekaadista. Jo ensiksikin se, että pääsimme osallistumaan Leningradissa vietettävään Karjalan taiteen dekaadiin, synnytti suurta innostusta. Toiseksi sitten se, että esityksemme saivat osakseen suurta huomiota Leningradin taiteen ja kulttuurin etumaisilta työntekijöiltä ja tuotantolaitosten stahanovilaisilta, herätti sanomattoman innostuksen ja halun entistä päättävämmin työskennellä kansantanssien kehittämisen alalla.

Esiinnyimme Leningradin suurissa kulttuuritaloissa ja Kirovin nim. om. Valtion ooppera- ja balettiteatterissa suurella menestyksellä. Suosionosoitukset, joita saimme osaksemme, palkitsimme uudistamalla tanssimme. Yleisö oli tyytyväinen esityksiimme. Kysyessäni tanssiryhmän jäseniltä, ''eikö väsytä'' sain aina reippaan vastauksen: ''Ei, tanssitaan vaan uudestaan''. Silmät ilosta loistaen, posket punahehkuisina esiintyi 16-henkinen tanssijoukkue lavalla niinkuin kotonaan. Nyt tulin huomaamaan, että työni ei ole mennyt hukkaan.

Itse olen opiskellut kansantansseja yhdeksän vuotiaasta asti. Koulussa järjestettiin pienempiä tanssiryhmiä, samoin Leningradissa Punaisentien klubilla. Siirryttyäni vuonna 1929 Kontupohjaan, aloin järjestää paperikombinaatin klubille kansantanssiesityksiä. Aluksi ei esitykselleni annettu mitään huomiota. Vuonna 1935 jouduin paperikombinaatin klubille palkalliseksi työntekijäksi ja tämän jälkeen tarjoutui suuremmat mahdollisuudet tanssipiirien järjestämiselle. Karjalan taiteen dekaadi antoi meille kaikille suurta innostusta, etenkin minulle, ohjaajana.

Leningradissa esittämämme kansantanssit olivat vain alkuaskeleita siitä, mitä haluamme esittää ja jota jo olemme alkaneet suunnitella. Olen sopinut Petroskoin kanteleorkesterin johtajan tov. Gudkovin kanssa, että Kalevalan runoista muodostamme tanssinäytelmiä yhdessä kanteleorkesterin kanssa. Tämän sopimuksemme mukaan tulisi yhdistää tanssiryhmämme ja laulajat kanteleorkesterin kanssa suurempia esityksiä varten. Tällainen ansamble voipi tarjota puolen illan ohjelman ja vetää suuremmat joukot osallisiksi nykyisen pienen tanssiryhmämme toimintaan.

Suuret ovat suunnitelmamme, mutta suuret ovat myöskin mahdollisuudet ja emmekä tule pysähtymään vaikeuksien edessä. Yhteisvoimin tulemme rientämään eteenpäin muodoltaan kansallisen, sisällöltään sosialistisen kulttuurin edelleen kehittämisen tiellä.

Leningradissa olomme antoi paljon opetusta meille, mutta samalla se herätti myöskin leningradilaisissa uusia ajatuksia, koskapa he kutsuivat minut nuorisoteatteriin tanssien ohjausta varten. Matkustan Leningradiin huhtikuun toisena päivänä kuuden päivän ajaksi ja yritän antaa siellä sen mitä voin leningradilaisille tovereille, samalla oppien heiltä.

Kontupohjan klubin kansantanssiryhmän ohjaaja,

HELMI MALMI.

Anna Karlovna

Karjalan taiteen dekaadi Leningradissa, samalla, kun se osoitti miten rikasta, elämäntäyteistä on kansantaide, antoi mitä havainnollisimman kuvan uusista, stalinilaisen aikakauden ihmisistä, jotka kolhoosijärjestelmän lujittamisen yhteydessä ovat kasvaneet maaseudulle. Elävinä esimerkkeinä tästä ovat Soutjärven ja Petrovskin rajonien kolhoosinaisten kuorot. Ne demonstreeraavat maaseudun naisen aktiivisuuden, kulttuuris-poliittisen tason myrskyisestä kasvusta. Nämä naiset ovat uusia ihmisiä, mieleltään nuoria, vaikka iältään ovatkin vanhoja.

Petrovskin rajonin 120 laulajaa käsittävä kuoro on pantu kokoon neljän kolhoosin jäsenistä.

Gotnavolokin kylän tov. Kirovin nim. om. kolhoosista kuuluu kuoroon 8 naista, joista vanhimmalla on ikää 64 vuotta. Ryhmän initsiaattori ja prikadiiri on **Anna Karlovna Feodorovna**, nykyään invaliidi. Anna on puolueen kandidaatti ja selsovetin jäsen. Huonosta terveydestään ja 50 ikävuodestaan huolimatta osallistuu Feodorovna aktiivisesti yhteiskunnallis-poliittiseen elämään työskennellen väsymättömästi sosialistisen isänmaan kukoistuksen hyväksi.

Anna on 13 lapsen äiti, joista 8 elää. Vanhin poika on opettajana Kontupohjan rajonissa ja vanhin tyttö internaatin hoitajana Kentjärven koululla. Ivan palvelee parhaillaan Punaarmeijassa, 16:nnella oleva Mari-tyttö opiskelee Petroskoin 2. vajaakeskikoulussa, Antti-poika valmistautuu Metsäteknikumilla metsäspesialistiksi, 12-vuotias Veera on Petroskoin lastenkodilla ja nuorimmat ovat äidin luona käyden alkeiskoulua.

— Paljon on ollut vaivaa ja puuhaa heistä, monta unetonta yötä he ovat äidille tuottaneet. Sitä iloisemmaksi tunnen nyt itseni, kun näen, että heistä kasvaa reippaita, lahjakkaita ja rohkeita sosialistisen isänmaan kansalaisia.

Annalla on rikas elämänkokemus. Erikoisesti on hänen mieleensä painunut vuoden 1919 kesä:

— Kylässämme mellastivat ja rosvosivat siihen aikaan suomalaiset valkobandiitit. Rääkkäsivät ja murhasivat kylän köyhiä. Minutkin vangitsivat 8 lapseni kanssa, uhkasivat tappaa. Suomen lahtareiden kätyri, kylämme asukas — pakeni bandiittien mukana Suomeen — Vasili Petrovitsh Miinikov löi minua silloin kiväärinperällä päähän, jossa näkyy vieläkin suuri arpi.

Yöllä onnistui Anna pakenemaan lastensa kanssa. Sai hankituksi veneen, jonka pohjalle laittoi olkia ja asetti 8 lastaan niiden päälle:

— Minulla oli silloin kaksoset, muutaman kuukauden vanhat . . .

Kirkkaat kyyneleet kihoavat Annan silmiin muistellessa noita päiviä.

— Lapset sain kuljetettua metsään, jossa olin niiden kanssa siihen asti, kun saapuivat punaiset Kentjärveltä ja ajoivat bandiitit rajan taa.

* * *

Reippaasti laulaa Anna yhdessä toisten Petrovskin rajonin kuoron jäsenten kanssa **"Karjalaisten laulun Stalinista"** tulkiten itsensä ja kaikkien Sovetti-Karjalan työtätekevien ajatukset ja tunteet:

"Kuni Laatokan laulava laine,
Kuni kantele, soi sydän, soi . .
Jalon johtajan Stalinin maine
Kevättuntehet mieliimme toi.
Revonsoihtu oot taivaalla, Stalin,
Säde päivän, mi lämpöä luo,
Sini-aavojen siinto oot, Stalin,
Sydänriemujen kuohuva vuo.

L.

Puolivuosisataa näyttämöllä

Taiteilija Il. G. MIRSKIN 50-vuotisjubilaari

Tapasimme tov. **Mirskin** teatterin näyttämön takaa. Ilja Grigorjevitshilla oli kiire. Milloin hän pistäytyi näyttelijäin pukuhuoneessa, kävi jollakin asialla pukuvarastossa, antoi määräyksiä butafooriverstaalle. Joitakin hän torui näyttämöihmisille ominaisella räiskyvällä temperamentilla. Sitten hän neuvoi näyttämöllä työntekijöitä, miten on laitettava se tai tämä osa uuden näytelmän — "Svadba Kresthiskogo" ("Kresthinskin häät") dekoratsiosta ja muut näyttämölaitteet. Meiltä Ilja Grigorjevitsh pistäytyi usean kerran pyytämässä anteeksi sitä, että pitää odottaa. Tietysti me kernaasti soimmekin, sillä olihan viipyminen varsin oikeutettua. Ilja Grigorjevitsh valmisteli yllämainittua näytelmää omaan vuosijuhlaansa. Huomenna viettää Ilja Grigorjevitsh teatteritoimintansa 50-vuotisjuhlaa.

Vihdoin hän sai annetuksi viimeiset ohjauksensa ja jubilaari voi omistaa aikaansa meillekin. Pitkän aikaa jatkui mielenkiintoinen keskustelumme, jossa me pääasiassa kuuntelimme kiintoisaa kertomusta puolivuosisataisesta elämäntyöstä teatterien palkeilla.

Tämä vaatimaton kertomus on kaunis kuva työteliäästä, vastuksia pelkäämättömästä elämästä. Siinä kuvastuu ennenkaikkea rakkaus työhön — tunne, joka sovettivuosisadalla on ja tulee olla yksi jaloimmista ihmisen luonteen ominaisuuksista.

Ilja Grigorjevitshia veti jo lapsuudesta teatteriin. Vanhemmat olivat kuitenkin vastaan, sillä näyttelijän ammattiahan pidettiin tsaristisella kauppiaiden, kapitalistien, tilanherrain ja virkamiesten Venäjällä jonakin ala-arvoisena, miltei häpeällisenä ammattina.

Vuonna 1886 toteutui nuoren Mirskin toive. 19-vuotias nuorukainen pääsi näyttelijäharjoittelijaksi tupakkatehtailija Asmolovin omistamaan teatteriin Donin Rostovissa. Tästä alkaa puolivuosisataa tähän päivään saakka kestänyt vaellus kaupungista kaupunkiin, teatterista teatteriin. Vuoteen 1893 Ilja Grigorjevitsh näytteli Rostovin, Tsaritsynin, Syzranin, Marokanskin, Mogilevin, Kazanin ja Voronezhin teattereissa.

Tämän jälkeen hän jätti näyttelemisen, toimien vuoteen 1900 regissörin apulaisena Pietarin, Astrakanin, Novorossiskin, Jekaterinoslavin, Jaltan, Simferopolin, Jekaterinoburgin kaupunkien teattereissa.

Vuodesta 1900 alkoi pitkä — 35-vuotinen työtaival Pietarin — Leningradin eri teattereissa. Pisimmän ajan Ilja Grigorjevitsh työskenteli tänä kautena n.k. Kansanteattereissa — Kansantalolla, Taurian puistossa, Jekaterinohofissa ym. pääasiassa regissörinä. Lokakuun vallankumouksen jälkeen nimitettiin hänet yhdeksän kunnallisteatterin administraattoriksi, jona työskenteli vuoteen 1920. Leningradin eri teattereissa oli jubilaari milloin regissörinä, taiteellisen osaston johtajana, milloin kiertueiden johtajana vuoteen 1935. Vain v. 1920 työskenteli Ilja Grigorjevitsh kiertueen johtajana Leningradin ulkopuolella, nimittäin Valkeanmeren sotilaspiirissä Arkangelissa.

Vuonna 1935 saapui tov. Mirskij Karjalan Valtion teatteriin, jossa nyt viettää jubileumiaan näyttämölle asetusosaston johtajana.

Monia vastuksia ja huonoja säitä on ollut tällä 50-vuotisella taipaleella. Katkeruudella muistelee työssä harmaantunut kulttuuririntaman soturi oikeudetonta asemaa tsarismin aikana, jolloin — kuten hän sanoi — näyttelijää ei kutsuttu vieraaksi parempaan perheeseen, jolloin vain juopuneet kauppiaat kutsuivat näyttelijöitä juominkeihinsa hauskuttajiksi. Paljon oli vanhana aikana taloudellisiakin vaikeuksia. Useissa kaupungeissa olivat teatterit näyttelijäin yhtymiä. Tällöin riippui näyttelijäin tulot siitä, kuinka paljon oli kassatuloja. Usein sai kiristää suolivyötä. Kerrankin v. 1903 Ilja Grigorjevitsh Voronezhissa ollessaan ansaitsi koko kesänä — 6 rpl. 50 kop. — Elä miten voit!

Paljon muuta mielenkiintoista kertoi jubilaari. Erikoisen lämpimiä sanoja hän omisti sille huolenpidolle, jota sovettivalta osoitti teatterille heti alusta lähtien ja osoittaa edelleen, miten vapaassa ja onnellisessa maassa pidetään taidetyöntekijää arvossa, miten puolue ja hallitus osoittavat kaikkea apua ja huomiota sosialistisen taiteen kehittämiselle.

— Olen onnellinen — lopetti Ilja Grigorjevitsh kertomuksensa, — että olen elänyt tällaiseen aikaan, jolloin näyttämötyöntekijät saavat näin suurta arvonantoa puolueelta ja hallitukselta. Huolimatta 70. ikävuodestani ja huolimatta siitä, että olen jo 50 vuotta työskennellyt teatterissa, tunnen olevani yhtä reipas ja yhtä nuori kuin silloin, kun aloitin urani näyttämöllä.

Me puolestamme ja kaikki pääkaupunkimme, koko tasavaltamme työtätekevät toivovat jubilaarille monia, monia hedelmällisen työn vuosia sosialistisen taiteen vainiolla. V. V.

Koulujen kevätlomat

Huomenna, maaliskuun 31 p. alkaa kaikissa Karjalan alkeis- ja keskikouluissa kevätlomat, jatkuen huhtikuun 6 päivään.

Narkomproosin ja kansanvalistusosastojen alkuperäisten suunnitelmien mukaan oli tarkoitus antaa oppilaiden lomanvietossa pääpaino hiihdolle, luistelulle, mäenlaskulle ja retkille ulkoilmassa. Lämpöisten ilmojen ja lumensulamisen vuoksi asettuu tässä vaikeuksia, varsinkin eteläisissä rajoneissa. Missään tapauksessa se ei saa johtaa siihen, että koulujen ja kansanvalistusosastojen taholta jätettäisiin koululaisten lomanvietto ''ilmojen syystä'' itsevirtauksen varaan. Kevään tulosta huolimatta voidaan vielä hyvin harjoittaa hiihtoa ja mäenlaskua, tehdä retkiä. Erikoinen huomio on kiinnitettävä siihen, että jokaiselle koululle olisi järjestetty koululaisia varten leikki- ja lepohuoneet ja tarvittavat leikki- ja pelivälineet ja että oppilaiden käytettävissä on sanomalehtiä, zhurnaaleja ja kirjallisuutta. Loman aikana voidaan järjestää koululaisten keskisiä shakki- ja tammipelikilpailuja jne. Sitäpaitsi on lapsille järjestettävä mahdollisuus käydä kinossa ja teatterissa, tutustua museoihin jne. Tämä kaikki vaatii kansanvalistuselinten ja koulujen johtajien ja opettajien, mutta erikoisesti nuoriso- ja pioneerijärjestöjen taholta tarkkaa suunnitelman mukaista jokaisen lomapäivän viettämistä.

Kauneina ja aurinkoisina kevätpäivinä rientävät kymmenet ja sadat koululaiset vapaa-aikanaan suksilla hiihtämään ja laskemaan mäkeä. Alkava koulujen kevätloma antaakin siihen riittävästi aikaa. — KUVASSA: Matroosan metsätyöläisten lapsia hiihtelemässä.

(Foto — Ankudinov)

On muistettava, että oppilaita ei saa rasittaa kuitenkaan liiallisella esitysten ja retkien järjestämisellä — loma pitää järjestää niin, että se muodostuu todella virkistäväksi ja kasvattavaksi, että se auttaa oppilaiden opiskelua päättääkseen oppivuoden viimeisen neljänneksen mahdollisimman hyvillä tuloksilla.

VIIME TIEDOT

Guadarraman rintamalla

Paris, 29 (TASS). Tämänpäiväisessä Madridin puolustuskomitean tiedonannossa sanotaan, että Guadarraman rintamalla ovat tasavaltalaisten sotajoukot vallanneet voimakkaan hyökkäyksen jälkeen Kasa Valiante. Mainittu kukkula hallitsee kylää Sant Rafaelin laaksossa.

Pohjoisella rintamalla

Bilbao, 28 (TASS). Biskajan rintamalla Elorizen sektorissa on tasavaltalaisten tykistötulella räjäytetty kapinallisten ruutikellari. Tykistötulella on hajoitettu Viljarealen ja Urbinin välille kokoontuneet vihollisen voimat.

Asturian rintamalla lisääntyy kapinallisten leiristä tasavaltalaisten puolelle siirtyneiden lukumäärä. Tänään saapui 9 sotilasta ja 4 nostokasta.

* * *

Bilbao, 29 (TASS). Biskajan rintamalla Lekeitenon sektorissa on tasavaltalaisten mortiiritulella hävitetty kapinallisten kasarmi. Suurin osa kasarmissa olleista sotilaista sai surmansa.

Asturian rintamalla ovat kapinalliset, jotka kärsivät suurta sotilaiden puutetta, alkaneet muodostaa uusia pataljoonia ottamalla väkisten riveihin kaiken kykenevän miesväestön kaupungeista ja maaseudulta. Näiden pataljoonien sotamiehiä siirtyy joka päivä suurina ryhminä tasavaltalaisten puolelle. Tänään siirtyi tasavaltalaisten puolelle 117 sotilasta. Kaikki ilmaisevat halunsa taistella kapinallisia vastaan.

Tasavaltalaisten laivasto pommittaa

Valencia, 29 (TASS). Eilen pommittivat tasavaltalaisten sotalaivat sotilaallisia objekteja Malagassa, Lelilessä ja Motrilessa. Laivojen palattua tukiasemiinsa Kartagenassa, heittivät italialaiset lentokoneet niihin pommeja, mutta jotka eivät kuitenkaan sattuneet maaliin. Tasavaltalaisten lentokoneet ajoivat kapinallisten koneet pakoon.

Salaliitto Francoa vastaan

Lontoo, 29 (TASS). "Manchester Guardian" tiedoittaa, että joku aika sitten Lontoossa kierrelleet huhut salaliitosta kenraali Francoa vastaan vastaavat todellisuutta. Sanomalehden sanojen mukaan käsitti salaliitto useita kaupunkeja ja oli kaikkein vakavin Malagassa, jossa kapinalliset upseerit aikoivat vapauttaa vangit ja alkaa kapina. Salaliiton paljasti saksalaisten spionaashi, joka oli hyvin järjestetty jo ennen kansalaissodan alkamista. Vähintäin 18 salaliiton johtajaa on ammuttu.

Fasistit ampuvat lentäjiään

Madrid, 28 (TASS). Madridin puolustuskomitean puheenjohtaja kenraali Miaja on tiedoittanut sanomalehtimiehille, että keskisellä rintamalla tasavaltalaisten pudottaman saksalaisen hävittäjän lentäjä heittäytyi putoavasta koneesta parashutilla, mutta toisen saksalaisen hävittäjän lentäjä ampui putoavan. Nähtävästi, sanoi Miaja, saksalainen sotapäällystö ei toivo lentäjiensä joutuvan elävänä tasavaltalaisten puolelle, eikä antavan todistuksia.

"Malagan valtausta" ei saa esittää

Lontoo, 29 (TASS). "Daily Worker" tiedoittaa, että Roomassa ja Genuassa on poistettu kinonäyttämöiltä filmi "Malagan valtaus". Tämä filmi todistaa italialaisten osanottoa Malagan valtaukseen ja herätti se suuttumusta katsojissa. Erikoista tyytymättömyyttä synnytti katsojissa tasavaltalaisten ampumiset.

Sotilaallista ennakko-opetusta väestölle

Madrid, 28 (TASS). Kansanrintaman komitea on tehnyt päätöksen avata 8 sotilaallisen ennakko-opetuksen koulua kansalaisille, jotka ovat kutsutut sotapalvelukseen, mutta eivät ole vielä merkitty joukko-osastoihin.

Uusia maihinnousujoukkoja

Paris, 29 (TASS). Valenciasta saatujen tietojen mukaan on virallisilla piireillä tietoja, joiden mukaan uusia ulkomaalaisia joukkoja on laskettu kapinallisten satamiin.

Francolleko 13.000 konekivääriä

Paris, 29 (TASS). "Humaniten" tietojen mukaan on Belgian valtion asetehdas saanut 13.000 konekiväärin tilauksen.

Tilaus edellyttää konekiväärit vietäväksi Portugaliin. "Tahtoisipa tietää, minkälaisia vakuuksia Belgian hallituksella on, ettei kyseessäolevat konekiväärit ole tarkoitettu kenraali Francolle" — kysyy sanomalehti.

Uusia parturiliikkeitä

Kaupungin Kunnallis-trusti tulee lähiaikana avaamaan kaupungissa kaksi uutta parturiliikettä. Jo on alettu toimenpiteet huoneustojen kunnostamiseksi. Samalla on alettu oppilaiden komplektointi alkaville parturien valmennuskursseille. Kaikkiaan tullaan kursseille ottamaan vastaan 25 oppilasta.

Opettajien rajoneja käsittävät neuvottelut

Koululaisten kevätloman aikana järjestetään kaikissa rajoneissa opettajien neuvottelut, joissa tehdään yhteenvedot oppivuoden kolmannesta neljänneksestä ja suoritetaan tarkastus, miten tapahtuu valmistautuminen oppivuoden päästökokeisiin. Neuvotteluissa kuullaan lisäksi instruktiiviset selostukset oppivuoden viimeiseen neljännekseen valmistautumisesta.

Yleiskarjalaiset esikutsuntalaisten sotilaallistetut kilpailut

Maaliskuun 30 ja 31 päivinä järjestää Fyyskulttuuri- ja urheiluasiain komitea ja Osoaviahimin Alueneuvosto yhdessä Metsäteknikumin mäellä yleiskarjalaiset esikutsuntalaisten sotilaallistutetut kilpailut. Kilpailun ohjelma: ammunta pienikaliberisella kiväärillä, 10 ja 20 km hiihto ja pistintaistelu. Viimeiset 10 km. hiihtävät esikutsuntalaiset kaasunaamareissa.

Kilpailuihin osallistuu 20 joukkuetta, joista 5 Petroskoista ja 15 rajoneista. Voittaja-joukkue palkitaan.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

ITSEOPISKELIJAIN TIETOON

Huhtikuun 1 p:stä huhtik. 6 p:ään saakka tulee toimimaan opettaja-opiston III kurssin ja spesialiaineita suorittavien eksternien ja itseopiskelijain opintosessia.

Rekisteröinti suoritetaan maalisk. 31 p:nä opiston huoneustossa Toukokuun 1 päivän katu talo N:o 7.

Työskentely tulee tapahtumaan opiston huoneustossa 1/IV—37 klo 10 alkaen.

Johto.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-648 Заказ № 1114 — Тираж 6716 экз.